

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w mieście 10 hel., pocztą 16 hel. — Biura Redakcji i Administracji ulica Czarnieckiego 1. 12. — Ekspedycja miejscowa w Agencji dzienników **St. Sokółskiego: Pasaż Hausmanna 1. 9.** — Listy należy frankować.

Reklamacje otwarte wolne od opłaty.
Telefon Redakcji nr. 8.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 32 K., półrocznie 16 K., kwartalnie 8 K., miesięcznie 2 K. 70 h. — W mieście: rocznie 24 K., półrocznie 12 K., kwartalnie 6 K., miesięcznie 2 K. — Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 3 K. 20 h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K. 80 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ewentualnie i miesięczni za dopłatą pierwsi 1 K. 50 h., drudzy 60 h. „Przewodnik“ prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 14 hel., kilkorazowe po 12 hel. od miejsca 1 wiersza miarą petitową, ogłoszenia zaś tabelaryczne i liczbowe po 20 hel. od jednego wiersza miary petitowej.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie Agencja dzienników Sokółskiego we Lwowie Pasaż Hausmanna 1. 9.; we Francji w Paryżu wyłącznie Agencja pana Adama, Boulevard Raspail Nr. 105 bis.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem pismem odręcznym z dnia 12 stycznia b. r. najmiłosiwiej uwolnić wielkiego ochmistrza Dworu Jej Ces. i Król. Wysokości Najdostojniejszej Areyksiężnej Maryi Anunucjaty, Władysława hrabiego Veröcze Pejacsevich, a to na własną jego prośbę z zajmowanej przez niego posady wypowiadając mu przytem uznanie za jego służbę sprawowaną z wiernem poświęceniem i zamianować w tegoż miejsce urlopowanego czasowo pułkownika, Jana hrabiego Rieneck-Nostitza, przy równoczesnem nadaniu mu godności tajnego radcy z uwolnieniem od taksy, wielkim ochmistrem Dworu Jej Ces. i Król. Wysokości.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 8 stycznia b. r. nadać najmiłosiwiej grecko-katolickiemu proboszczowi i dziekanowi w Sadkach, księdzu Franciszkowi Skulskiemu, krzyż kawalerski orderu Franciszka Józefa.

Obwieszczenia

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 11 stycznia b. r. do l. 3545 zawiadomieniem o nowych postanowieniach co do przywozu zwierząt racicowych z Bośni i Hercegowiny do Galicji, i z dnia 16 b. m. do l. 4441 zawierające dalszy wykaz obszarów wcielonych do zapowietrzanej przestrzeni kraju, — zamieszczone są w „Dzienniku urzędowym“ dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej*.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 17 stycznia.

We Francji ubiegły tydzień był tygodniem — frazeologii. Zebrali się Izby parlamentu i obaj jedynowładni prezydenci z tytułu starszeństwa, w przemówieniach swych nie poskąpili ani uwag na temat zadań republiki ani krytyki pod adresem rządu. Po tem wygłosił piękną mowę wybrany już rzeczywistym prezydentem Izby posłów, i to wybrany ponownie, Paweł Deschanel. Już wieczorem jednak tegoż dnia ognistą mowę wojowniczą, wypowiedział przeciw więksości, którą pan Deschanel reprezentuje, wódz radykałów pan Bourgeois, — a w tymże czasie, w innym miejscu p. Méline rozwijał także program republikański ale — zupełnie odmienny.

Więcej jednak aniżeli wszystkie te pięknie brzmiące retoryczne zwroty, powiedział sam fakt wyboru Deschanela prezydentem Izby, przeciw kandydaturze Brissona. Świadczy o tem najwymowniej fakt, że wskutek tego wyboru, świadczącego o zwrocie zapatrywań wśród więksości Izby, od razu powstały pogłoski o zachwianiu się gabinetu Waldeck-Rousseau, wieści o przesileniu i rozmaite kombinacje ministeryalne. Pogłoski te jeszcze bardziej ożywiły się, gdy dzienniki ogłosiły tekst mowy p. Bourgeois. Z początku mowy Bourgeois bronił swego programu radykalnego i obiecywał poparcie rządowi. Zaraz potem już jednak wyraził zdanie, że energia gabinetu Waldeck-Rousseau okazywana co do zwalczania wpływu duchowieństwa katolickiego na szkoły, wydaje mu się nieszczerą, podejrzaną, a naturalnie także niedostateczną. P. Bourgeois domyśla się także przyczyn tego: decyduje tu nie tylko wzgląd na to, że Francja i jej społeczeństwo jeszcze niedojrzało do stanowczego zerwania z pewnymi, zdaniem tych radykalnych liberałów, niepotrzebnymi

pozostałościami dawnych czasów i zapatrywań, ale także wpływ pałacu Elizejskiego; prezydent Loubet jest duszą tej polityki łagodzenia różnic, jaka w ostatnich miesiącach znamionuje akcję gabinetu. Podobno nawet p. Loubet miał zwrócić się do p. Méline z gorącą prośbą o poparcie, ażeby zapewnić sobie jego zyczliwość w najbliższym czasie, a p. Méline jest zbyt rozumny, ażeby miał sądzić, że chwila jego powrotu do władzy, może nastąpić po upadku p. Waldeck-Rousseau; wie on, iż do tego potrzeba pewnego okresu przejściowego.

Wielu się domyśla, że ten okres przejściowy, okres „gabinetu wystawowego“, nosić będzie nazwę: Bourgeois. To też p. Bourgeois nie poprzestał w swej mowie na prostem zaatakowaniu gabinetu p. Waldeck-Rousseau, lecz stwierdził także sam ze swej strony swą zdolność do rządzenia i ochotę do łagodzenia kontrastów: mianowicie w drugiej części swej mowy wystąpił stanowczo przeciw socyalizmowi i stanowczą poprowadził granicę między radykalną partią burżuazyjną a partią socyalistyczną dzisiejszego ministra handlu we Francji, p. Millerand...

Są jednak złośliwi, którzy utrzymują, że p. Bourgeois już dzisiaj zastanawia się nad tem, jaką posadę w karyerze dyplomatycznej zarezerwować ma dla siebie po swym upadku, w razie gdyby doszedł w istocie do steru rządów na czas wystawy.

Delegacye.

Delegacya austriacka.

(Telegram).

Wiedeń, 17 stycznia.

Na wczorajszem plenarnem posiedzeniu Delegacyi austriackiej obradowano w dalszym ciągu nad budżetem Ministerstwa spraw zagranicznych.

Del. Pačak omawiał znaną odpowiedź P. Ministra spraw zagranicznych na interpelację w sprawie wydalania z Niemiec, skarżył się na szorstki ton tej odpowiedzi i oświadczył, że Czechów ani szorstki ton, ani groźby nie powstrzymają od obrony ich narodu. Odpowiedź P. Ministra w sprawie wydalania jest ułożona na podstawie aktów, ale nie odpowiada stosunkom faktycznym. Mowca wskazuje na doniesienie *Neues Wiener Tagblattu* z grudnia 1899, w którym powiedziano, że rządy państw turyngskich, szczególnie Sachsen-Meiningen zamierzają przystąpić do wydalania, których jednak później zaniechały. Mowca wymienia po nazwisku kilku robotników, których wydalono jedynie dla tego, że są Słowianami. Skoro P. Minister spraw zagranicznych mieszczą się w inne sprawy, które go nie nie obchodzą, to powinien przedewszystkiem starać się o zapewnienie większej ochrony austriackich poddanych za granicą, tak, jak to czynią rządy innych państw.

Del. Pergelt wywodzi, że w Niemczech, mimo, iż tam socyalna demokracja jest tak silna, nie przychodzi do żadnych zaburzeń, a to dlatego, że Niemcy ekonomicznie bardzo się rozwinięli, tak, iż nawet najniższe warstwy ludności są zadowolone. Już z tego powodu Austro-Węgry powinny popierać interesa ekonomiczne na zewnątrz, aby zapewnić sobie spokój wewnętrzny. Mowca polemizował następnie z przedwczorajszą mową p. Kramarza i zarzucił Czechom, że zarówno zewnątrz, jak i wewnątrz Państwa występują zawsze wrogo przeciw żywiołowi niemieckiemu.

Z kolei zabrał głos P. Minister spraw zagranicznych hr. Gólucho wski i oświadczył, że nie odpowiadałby na zarzut mieszania się w stosunki wewnętrzno-polityczne Austrii, ale obawia się, że może z tego powstać formalna legenda dlatego musi jeszcze raz najkategoryczniej ataki te odeprzeć. P. Minister ma zwręczyć mówić prawdę a nie zasłaniać się próżnymi frazesami. Mowca nie bał się nigdy odpowiedzialności za to, co czyni. Oświadcza tedy raz jeszcze, że w kwestiach wewnętrzno-politycznych nakładał so-

40)

NAWRÓCONY

POWIEŚĆ WSPÓŁCZESNA

PRZEZ

ARTURA GRUSZECKIEGO.

XIII.

(Ciąg dalszy).

Zbliżył się pan Strauchfeld, mówiąc:
— Szukałem państwa i zabieram pana Balińskiego do pracowni mojej.
— Byłeś skończył konferencyę przed obiadem — upominała żona.
— To nie żadna konferencya — śmiał się — to będzie doświadczenie.
— Pójdziemy razem do domu — zaproponowała ciotka.
— Ja z mej strony muszę pana przeprosić — zaczął z powagą pan Ludwik, zatrzymując wszystkich przy ławce.
— O co? Za co?
— Przestrąszałem niechęć synka sadownika; pewno poskarży się ojcu, a ojciec panu.
— Gdzie on był, ten...
— Tam, w krzakach — objaśniał wskazując w głąb ogrodu.
— Już ja wykrzyczę dobrze tego sadownika! Jemu nie wolno wchodzić do parku, obiecałem to żonie.
— To też on nie wchodził, tylko synek, wprowadził mały, ale wrzaskliwy.

— Było go wybić! — wołał zaperzony, przypomniałszy sobie słowa żony o nache-dzeniu parku przez sadownika.
— Kobiety i dziećka nie biję, chyba, że byłoby to mój syn.
— Ciotka, mimo chęci utrzymania powagi, miała twarz rozbawioną, słuchając tego dyalogu; pani Karolinie przykrą była śmieszność tego oskarżenia.
— A gdyby kobieta była żoną? — zaśmiał się pan Strauchfeld.
— Nie, kobiety nie uderzyłbym nigdy.
— Tylko słowami — rzuciła z ironią pani Karolina.
— Myli się kuzynka, bo „jeśli gryzę, to sercem gryzę“.
— Co to słowo? — rzekł pan Strauchfeld lekceważąco. — Słowo, to wiatr, od tego się nie umiera.
— Może być i taka filozofia — uśmiechnął się dyskretnie pan Ludwik.
— No, chodźmy już, panie Baliński.
— A panie?
— Chwilę zostaniemy tutaj, ciotciu, dobrze? — doradzała pani Karolina w obawie ironii kuzyna.
Patrzyły obie za odchodzącymi. Pan Ludwik w skromnym, wiejskim garniturze, smukły, elegancki, z ruchami miarkowanymi, zakrąglonymi wyglądał jak wielki pan w obec dorobkiewicza, gdyż pan Strauchfeld trzymał się pochyło, z głową wciśniętą między ramiona, szedł krokiem nierównym, zginając kolana pod ciężarem ciała i jak na wieś był za strojnie ubrany.
— Ludwik jest jednak wyższy — rzekła ciotka.
— Pani Karolina w odpowiedzi skinęła głową.
— Oni różnią się bardzo: Ludwik blondyn, mąż twój brunet, ten ma oczy niebie-

skie, tamten czarne, ten wesoly, tamten poważny i naprawdę Ludwik jest bardzo przyjemny... Jak on zabawnie oskarżał siebie przed twym mężem! — kończyła rozweselona.
— W dokuczaniu nie widzę nic zabawnego — przemówiła ciotka.
— Czyż to było dokuczanie? Uprzedzasz się, Karolciu.
— Ależ ciotciu, on mi dokucza nieustannie. Wyciąga mego męża na słówka i patrzy na mnie drwiąco. Co to za sztuka człowieka, nieobytego z formami, narażać na błędy? A następnie te przyćinki do mnie, o tym Heinem, o tej dziewczynie, która niby wyszła za starca, a przy różach, powojach i tutaj? I co ja mu złego zrobiłam? Naprawdę wysilam pamięć: nie zawiniłam mu w niczem.
— Ty bo jesteś zbyt drażliwa, Karolciu: on nie myśli tak źle — broniła siostrzeńca.
— Ciotciu, jego aluzye są zbyt przezroczyście, abym się mogła pomylić i tylko chciałabym wiedzieć, dlaczego?
— Powiem ci, moja droga, że i ja nie bardzo go rozumiem. Zaraz po waszym wyjeździe z Jodłowca napadł na ciebie.
— W Jodłowcu? A tam za co?
— Za twe zamążpójście.
— Cóż jemu do tego? Czyż każdy ma prawo rzucić mi w oczy pochodzenie męża? — zawołała z oburzeniem i żalem.
— Karolciu! — uspokajała ciotka — on przeciw swój i mówił nie przed obcymi, ale przedemną, która cię kocham.
— On nie ma prawa, nikt nie ma do mnie prawa! Zrobiłam krok zły, czy fałszywy, odpowiadam tylko ja! — zawołała gwałtownie.
— Dobrze, już dobrze, uspokój się; on to mówi przez współczucie; wierz mi, że tak: sam mi to mówił.

— Piękne współczucie! — zaśmiała się nerwowo — dokuczać i drwić! To brzydko, to nieszlachetnie!
— Widzisz, moje dziecko, my kobiety inaczej rozumiemy współczucie, staramy się łagodzić dobrocią, wyrozumiałością, a mężczyźni nie rozumieją tego.
— Ach, oni są egoiści!
— Otóż może i znalazłaś rozwiązanie postępowania Ludwika. On cię żałuje, twoje życie robi mu przykrość, więc mówi sobie: cierpię ja, cierpię i ty. Tak, tak, dokucza ci przez egoizm, ale już ja mu powiem.
— Nie, nie ciotciu! Ani słowa, proszę ciotci, ani słowa! Potrafię się sama obronić! Gdyby mu ciotcia powiedziała, myślałby, że poniżam się do prośby.
— Więc nie nie mówić?
— Ani słowa, moja ciotciu!
— Nie, to nie; jak chcesz, tak zrobisz. Szły w milczeniu ku domowi. Pani Balińska odczuwała bezwiedny żal, że jej ukochany Ludwik podległ krytyce i spytała:
— Więc on nie podobał się tobie?
— Tego nie powiedziałam. Owszem, on jest miły, przyjemny i inteligentny, nawet bardzo inteligentny, tylko...
— ... że ci dokucza — kończyła z uśmiechem ciotka.
— Nie, tylko, że miesza się w nieswoje rzeczy.
— Zmieni się to, zmieni.
— Ale ciotcia obiecała mi nie mówić z nim o tem.
— I dotrzymam. Sądzę, Karolciu, że on sam zrozumie niewłaściwość swego postępowania.

(Ciąg dalszy nastąpi).

bie zawsze taką rezerwę, jaką mu z jednej strony przypisuje konstytucja a z drugiej strony wskazuje stanowisko praktyczne, wie on bowiem, że przez same rady nie się nie osiąga i że tylko ten może z skutkiem interweniować, kto rozporządza także środkami przeprowadzenia swej woli i swoich zamiarów. Opozycja zarzuciła mu mieszanie się do polityki wewnętrznej Austrii, nie poparla jednak tego twierdzenia żadnym dowodem, co łatwo można zrozumieć, albowiem dowód taki jest wprost niemożliwy. Jeżeli powiedziano, że wszystkie wróżki na dachu o tem rzekomym mieszanym się jego do polityki wewnętrznej Austrii, to P. Minister obawia się, czy przypadkiem w wyborze rodzaju ptaków nie zasła omyłka, może byłoby lepiej mówić o kaczkach dziennikarskich albo o wyuczonych papugach. P. Minister potwierdza oświadczenie swe złożone już raz w komisji budżetowej, że nad rozdrożeniem istniejącym w wewnętrznych stosunkach Austrii ubolewa nie tylko jako obywatel austriacki ale i jako Minister spraw zagranicznych oraz, że temi zajęciami mocno się niepokoi, przynajmniej również, że zawsze oświadczał się za sanacją tych stosunków i zawsze przemawiał za tem, aby tym wiecznym kłótniom położyć kres; jednakże co do środków i dróg do tego celu wiodących nigdy zdania swego nie wypowiedział.

Mowca musi sobie zadać pytanie, dokąd właściwie zajdziemy z temi ciągłymi podejrzeniami i tą dążnością szukania przyczyn złego tam, gdzie one nie istnieją; godziłoby się raz już na przeszłość rzucić zasłonę zapomnienia. Każdy niechaj będzie w osądzeniu swych własnych błędów nieco ostrzejszym, a niech łagodniej ocenia błędy innych; wtedy porozumienie będzie możliwem i zyska na tem zarówno Monarchia jak poszczególne ludy (Żywe oklaski).

Z kolei P. Minister zwraca się do polityki zagranicznej. Trójprzymierze ma jedyny i wyłączny cel zapewnienia pokoju i trwałości międzynarodowych stosunków europejskich. Innego celu trójprzymierze nigdy nie miało, a to swoje zadanie spełnia świetnie od lat 20 i jest nadzieja, że spełniać je będzie także w przyszłości. Powiedziano, że Niemcy pod skrzydłami trójprzymierza uczyniły olbrzymie postępy na polu ekonomicznym — w obec tego P. Minister musi podnieść, że Monarchia austro-węgierska przecież pozostaje pod temi samymi skrzydłami trójprzymierza i pod tą samą konstelacją pokojową, nie może więc być słusznem, że Niemcy tylko trójprzymierzem tak świetny swój rozwój zawdzięczają. Ale co innego jest prawdą: oto podczas gdy gdzieindziej uprawia się politykę światową i wyteża się siły narodów, aby tę politykę popierać, to u nas sprawa językowa ciągle na pierwszym jest planie i całymi dniami odbywają debaty nad tem, czy rezerwiści na zgromadzeniach kontrolnych zgłaszać się mają przez *zde* czy *hier*. — W takich stosunkach nie może być mowy o popieraniu handlowej i ekspansywnej polityki. Powiedziano, że trójprzymierze zmusiło nas do zbyt wielkich zbrojeń, lecz i to twierdzenie nie odpowiada stosunkom faktycznym, wystarczy bowiem porównać liczebność naszej armii z armiami innych państw, aby zrozumieć niesłusznosc tego zarzutu. Przeciwnie,

jeżeli jesteśmy w stanie tylko stopniowo rozwijać naszą armię, to dzieje się to wyłącznie dzięki pokojowej konstelacji, wywołanej przez istnienie trójprzymierza.

Powiedziano dalej, że trójprzymierze, względnie nasz stosunek do Niemiec czyni nas zależnymi i że Austro-Węgry w ogóle nie już nie znaczą. Przeciwno takiemu twierdzeniu P. Minister musi w najpoważniejszy sposób zaprotestować. Twierdzono również, że państwo niemieckie miesza się w sprawy wewnętrzno-polityczne Monarchii, przyczem jeden z mówców w sposób niegodny ani z tradycjami parlamentarnymi, ani z kurtuazją międzynarodową wciągnął do dyskusji także nazwisko obcego monarchy. Również i ten zarzut mowca musi stanowczo odepierać, choćby dlatego, że widzi w nim obrazę zarówno rządu państwa z nami zaprzyjaźnionego, któremu zarzuca się niewłaściwe postępowanie, jakoteż obrazę Rządu własnego, o którym się przypuszcza, że potrafiłby znieść coś podobnego spokojnie. Wprawdzie del. Kramarz powiedział, że oficjalnych Niemiec nie można za to czynić odpowiedzialnym, gdyż doniosły o tem tylko niektóre dzienniki niemieckie; w obec tego jednak P. Minister uważa, że on nie ma prawa cenzury nad prasą niemiecką, ale gdyby nawet miał to prawo cenzury — to użyłby go w pierwszym rzędzie raczej względem naszej prasy a zwłaszcza względem tej, która nie jest pisana po niemiecku.

W dalszym ciągu omawiał hr. Gołuchowski sprawę serbską i kretańską, przyczem powołał się na swoje dawniejsze oświadczenie i wyraził żal do tych mówców, którzy mu ponownie z tej sprawy czynili zarzuty, że pierwotną jego deklarację poprostu zignorowali. Że Austrija odwołała swoje wojska z Krety stało się bardzo dobrze, w przeciwnym razie bowiem byłaby do dziś dnia zmuszona wojska tam jeszcze utrzymywać i ponosić wspólną odpowiedzialność za wszystkie zajścia tamtejsze a także objąć gwarancję za pożyczkę kretańską.

Następnie P. Minister odpowiadał na rozmaite szczegółowe zarzuty i życzenia podniesione przez niektórych mówców. Przyrzekł, że w sprawie pasportów do Rosji będzie się starał z rządem rosyjskim wejść w porozumienie. Co do wyrażonego życzenia, aby sprawozdania konsularne były dla ogółu przystępne, P. Minister zwraca uwagę na wydaną nie od dziś korespondencję konsularną, która będzie obecnie rozszerzona. Niestety jednak organ ten ma bardzo mało abonentów tak, że nie dziw, iż go nawet członkowie Delegacji nie znają. Odpowiedział potem P. Minister na zarzut, jakoby odpowiedź jego na interpelację w sprawie wydał się Niemiec była szorstka. Odpowiedź ta została ułożona na podstawie materiału dostarczonego P. Ministrowi przez ambasadora w Berlinie. Mowca stwierdza raz jeszcze, że wiadomości o wydaleniach z państw turyngskich są nieprawdziwe. Pod tym względem P. Minister otrzymał od wymienionych państw informacje zupełnie autentyczne. (Oklaski).

Po przemówieniu referenta p. Dumby, przystąpiono do dyskusji szczegółowej nad budżetem Ministerstwa spraw zagranicznych. Przy tytule „Zarząd centralny“ deleg. Gess-

man gwałtownie atakował kierownika biura prasowego w Ministerstwie spraw zagranicznych.

P. Minister hr. Gołuchowski stanowczo odparł ataki przeciw urzędni kowi, który sam się tu bronić nie może.

Deleg. Schneider omawiał sprawę handlu dziewczętami i domagał się pod tym względem energicznej interwencji austriackich urzędów konsularnych za granicą.

Następnie przyjęto cały budżet zwyczajny i nadzwyczajny Ministerstwa spraw zagranicznych wraz z kredytami dodatkowymi.

Z kolei po krótkiej dyskusji, w której zabierał głos także wspólny P. Minister skarbu Kallay, przyjęto także kredyt okupacyjny.

Następnie P. Minister wojny odpowiadał na liczne interpelacje, mianowicie na interpelacje deleg. Bułata o zajęciach przy wytaczaniu rejonu fortecznego w Deodo, dalej na interpelację Stranskyego w sprawie sąsiedztwa 7 dragonów w Przerowie z powodu, jakoby śpiewali narodowe pieśni; na interpelację Tuzla z powodu złego obchodzenia się z pewnym żołnierzem przy 59 pułku piechoty w Saleburgu; na interpelację Coniego w sprawie nieszczęśliwego wypadku w Trydencie; na dwie interpelacje Gessmanna o broszurze, dotyczącej się organów pomocniczych w budownictwie wojskowym i z powodu pewnego artykułu czasopisma *Oest.-Ung. Heeres Ztg.* w sprawie pewnego wojskowego lekarza, który uchwalał wojskowej rady oficerskiej pozabawiony został swojej rangi; nakoniec na interpelację Ferjancica w sprawie wodociągów w Adelsberg. Następnie P. Minister skonał, iż odpowiedział na wszystkie, do niego wystosowane interpelacje.

Z kolei zatwierdzono petycje, między innymi dziewiętnaście przez posłów Gregora i Pacaka wniesionych petycji rozmaitych gmin i politycznych stowarzyszeń w Czechach, w sprawie zgłaszania się rezerwistów w języku czeskim. Według równobrzmiącego dla wszystkich petycji wniosku komisji petycyjnej, wszystkie te petycje odrzucono.

W sprawie petycji „politycznego stowarzyszenia“ w Horodence, wniesionej przez p. Ochrymowicza a domagającej się zbudowania na koszt Państwa mostu na Dniestrze pomiędzy Łuką a Niezwickami, zabrał głos niemiecki narodowiec Lemmisch i wyraził zdanie, że jego zdaniem potrzebom Galicyi uczyniono już dostatecznie zadość w budżecie dla krajów reprezentowanych w Radzie państwa i że nie potrzeba budować tego mostu z funduszy wspólnych. Mowca przeto wniosł, aby petycję tę zwrócić stowarzyszeniu, które ją przedłożyło. Wniosek ten jednak odrzucono, natomiast przyjęto wniosek komisji petycyjnej, aby Rząd zbadał i możliwie uwzględnił to żądanie.

Na tem obrady zamknięto, następne posiedzenie odbędzie się dzisiaj.

Z Prus.

(Wzrost polskiej własności ziemskiej w bydgoskim obwodzie regencyjnym. — Konferencya antypolska w Gdańsku. — Nauka języka rosyjskiego w szkołach górnośląskich. — Sprawa ukarańskich landratów. — Uroczystość rozpoczęcia nowego wieku w Uniwersytecie berlińskim).

Na dowód, że we wschodnich prowincjach monarchii pruskiej wzrasta polska własność ziemska, podają *Berl. Neuzeit Nachr.* następujące daty z obwodu regencyi bydgoskiej: „W 1898 r. straciła niemiecka wielka własność ziemska 795 hekt. W drobnej własności ziemskiej wynosiła strata 1521 hekt. Ogólna strata wynosi przeto 2316 hekt. Z 89 niemieckich i 37 polskich własności powstało przez parcelację w obwodzie bydgoskim 44 niemieckich i 269 polskich posiadłości. Z polskich rak przeszło w niemieckie 173 gruntów, odwrotnie zaś 268“.

„Te liczby — dodają *Berl. N. Nachr.* — potwierdzają na nowo, że niemieccy właściciele w przeważnie polskich gminach są bardzo skłonni do pozbywania się własności swojej, gdy ku temu nadarza się sposobność. Gminy, w których Polacy zdobyli znaczną posiadłość, są wystawione na niebezpieczeństwo spolonizowania. W obec takich faktów uwidatnia się doniosłość zadań, jakie ma komisya kolonizacyjna.“

W Gdańsku zebrała się wczoraj konferencya różnych wybitnych niemieckich osobistości i wyższych urzędników państwowych w sprawie zakładania w Prusach zachodnich i w Poznańskim wielkich przedsiębiorstw przemysłowych, a to w interesie podniesienia tam „ducha i życia niemieckiego“.

Nauka języka rosyjskiego ma być wprowadzoną w niektórych wyższych szkołach górnośląskich. Opolska Izba handlowa uchwala zwrócić się do władzy szkolnej z zapytaniem, czyby nie zezwoliła, aby tymczasem przy jednej wyższej szkole zaprowadzono naukę rosyjskiego języka dla tych, którzyby się dobrowolnie nauczyć pragnęli. Izba handlowa jest gotową poświęcić na ten cel na początek 1000 marek rocznie. Dzienniki śląskie radzą kupcom, aby się uczyli języka rosyjskiego, skoro będą mieli ku temu sposobność.

Dzienniki berlińskie dowiadują się, że ci wszyscy landraci, których uwolniono czasowo ze służby, z powodu, iż jako posłowie sejmowi głosowali przeciw ustawie kanałowej, mają otrzymać napowrót stanowiska w służbie państwowej.

Zasługa w tem podobno ministra Miquela, który przyczynił się w swoim czasie głównie do „ukarania“ posłów-urzędników, obecnie pracuje nad ich „ułaskawieniem“. To też p. Miquel coraz więcej znowu rośnie w oczach konserwatystów, których sobie na pewien czas zraził. Mimo, że *Germania* zaręcza, że w radzie koronnej jedynie p. Miquel przemawiał za ukaraniem landratów, bierze go w obronę *Korrespondenz des Bundes der Landwirthe*, wywodząc, że polityk ten osobiście nie był za ukaraniem, podał się jednak większości ministerstwa.

4)

Z LITERATURY ZAGRANICZNEJ.

(*La femme nouvelle par Paul et Victor Margueritte*).

II.

(Ciąg dalszy).

Gwóźdźki! Było to jedno z upodobań jej ojca, zbieranie i hodowanie rzadkich okazów tych kwiatów. A owe pilnowanie okien, żeby żaden promień słońca się nie dostał!... Ileż to razy Helena słyszała te same wyrazy, tym samym tonem wypowiedziane! Dziwiła się teraz ona, tak pełna zapachu, że tutaj się tak nie zmienilo....

Zawiązała się zwykła rozmowa, o podróży, pobycie u ciotki, przyczem Helena zauważyła u matki ten sam niepochwytny wyraz ironii i niejakiego żalu, który żywiła do siostry za jej wpływ na Helenę, za jej postępowe przekonania, za otoczenie, z którego córka jej wracała każdym razem coraz więcej niepodległa i samodzielna.

Pomimo więc pochwał, jakie pan Dugast czuł się w obowiązku wygłosić na cześć inteligencji i wdzięku ciotki Edyty, przymus zapanował między niemi, przymus, doświadczany nieraz przez osoby najbardziej nawet przywiązane do siebie, które żyły w dłuższym rozłączeniu.

Zbliżano się do domu. Helena z przyjemnością patrzyła na znane widoki, oświecone promieniami zachodzącego słońca. Patrząc

ze wzgórza, przez które powóz jechał, widać było szeroką płaszczynę, lasy w półkole i pola uprawne obramowane kredowo białymi wybrzeżami, wśród których Sekwana toczyła swoje błyszczące wody. Na purpurowem tle nieba, po drugiej stronie rzeki rysowały się wysokie kominy i mury przedalni Dugastów, dachy domów w Moranges i małej robotniczej osady, w której, pomimo gorliwości stryja i Andrzeja, tyle biedy się mieściło! Serce Heleny ścisnęło się boleśnie.

Dzień się kończył endowny. Ukazywały się pierwsze domy Neuville, widać było już mur otaczający ogród, dalej kasztany z Vert-Logis a jeszcze dalej blaszany dach rodzinnego domu i nowy dach w la Chesnaye, pałacu stryja.

Powóz wtoczył się w wonną topolową aleję i stanął przed domem.

III.

Po wczorajszej podróży Helena późno się obudziła nazajutrz. Pierwsze wrażenia doznane w domu, pomieściły się w jej umyśle; musiała pobiegnąć powitać stryja, ciotkę Portier, Ywonę, podziwiać suknię, którą się jej Germana pochwaliła, zobaczyć się z dziadkami. Ach, dziadek i babka Pierron nie się także nie zmienili! przyjechali jak co roku do córki na dwa miesiące letnie, ona z długą swoją twarzą i siwymi loczkami, głucha biedaczka, cn sztywny, lodowaty, z faworytami, jakie nosił od czasu, kiedy był generalnym prokuratorem, dzielnie dźwigający na barkach osmdziesiąty piąty rok życia.

Helena, zaledwie się obudziła, pobiegła do okna. Rozkoszny był ranek pełen słońca, zieleni. Wciągnęła pełną piersią wonne powietrze, wesoła, swobodna, zadowolona z ży-

cia. Dziś kończy lat dwadzieścia jeden! Czula się wyzwolona, dzielna, odważna — jedna przyszłość otwierała się przed nią. Ubrała się szybko, zeszła na dół i na zakręcie alei, nad grządką gwoździków spotkała ojca rozmawiającego z ogrodnikiem.

— Wstałaś już, mała! Wiesz, że mamy z sobą dziś do pomówienia. Będiesz miała czas teraz?

Helena się zawałała przez chwilę, a pan Dugast zauważył z uśmiechem, że córka zapewne ma zamiar odwiedzić swoich klientów po drugiej stronie rzeki, więc jej nie zatrzymuje — pogadają z sobą po obiedzie.

Helena poszła więc przez aleję po nad małą rzeczkę, wpadającą do Sekwany, jak kaskada. Otworzywszy furkę znajdującą się przy końcu alei, stanęła zdumiona widokiem rzeki, która olbrzymim i szerokim zakrętem migotała błękitną barwą pomiędzy rudymi bokami wybrzeża. Tuż obok małego portu, gdzie stały łódki, malarz, ostoięty białym parasolem, pracował. Poznała pana Dormoy, który pochylony nad płótnem, tonął twarzą w obfitej rudawej brodzie. Dotykał pędzlem płótna, oddalał się, przybliżał i cały naprężony w artystycznym skupieniu, zdawał się bardzo ze swojej pracy zadowolony. Spozstrzeżony nagle, wyprostował się okrągłym ruchem.

— Pani już tutaj? tak wczesnie po wczorajszej podróży?...

Ton jego głosu brzmiał poufałą dobrodusznoscia; był słusznego wzrostu, trochę niedbały w ruchach, skromna jego bluzka malarzka umysłny kontrast tworzyła z eleganckim dolnym ubraniem i lakierowanymi trzewikami. Umiejętnie łączył w sobie artystyczny nieład z elegancją światowego człowieka. Mówiono, że posiadał dwadzieścia tysięcy rocznej renty; raz, nagle, odkrył w sobie powołanie artystyczne i zabrał się do malo-

wania dość miernie. Posyłał regularnie swoje prace na wystawę i miał jedną tylko ambicję, dla której gotów był wszystko poświęcić — czerwoną wstążeczkę.

Helena wiedziała o nim tylko to, co świat o nim mówił, wiedziała, że stryj go szanował. Podobał jej się dosyć; był taki uprzejmy, taki serdeczny! — Wprawdzie trochę zarozumiała, ale co to szkodzi? Jakim sposobem mogła by się domysleć, że Dormoy, przeładowany próżnością, pełen zawiści, chełpił się przed ludźmi fałszywą młodością, talentem i dobrodusznoscia?

Helena wskoczyła do norweskiej łódki. — Nie potrzebuje pani wiosłarza? — zapytał ze zwykłą sobie pewnością.

Helena podziękowała mówiąc, że tylko przepływa na drugą stronę i ujęła wiosła, podczas gdy on patrzył na nią, stojąc na brzegu. Przybiwszy do przystani poznała łódkę stryja, musiał tu być niedaleko.

Po stromej i kamienistej ścieżce weszła na brzeg.

Na czarnej od pyłu węglowego ogołoczonej z trawy i drzew ziemi, wznosiły się szopy z węglami i domki robotników, smutne, zakopcone. Dalej, w jednym rzędzie stały ceglane domki nowsze, wzniesione staraniem Marcelego Dugast; dwa okienka w każdej z tych chałupek wychodziły na mizerne ogródki. Ulicą była pusta i cicha. Cała ludność miejscowa prawie bez wyjątku skupiała się o tej porze w olbrzymim brzęczącym ulu, jaki tworzyła fabryka; pięćset kobiet i trzystu mężczyzn pracowało tam od świtu do nocy.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Na Uniwersytecie berlińskim obchodzą onegdaj rozpoczęcie nowego wieku. — W obecności ministra oświaty Studta i licznych gości honorowych, wygłosił odczyt profesor Wilamowitz-Moellendorf. Mówił o polemice, jaka się wywijała wśród uczonych w sprawie dwudziestego wieku. Zdaniem jego, nie cyfra oznacza początek nowego wieku, lecz ważne wypadki historyczne. Wiek XIX. zaczął się 1789 roku upadkiem starego francuskiego państwa a skończył śmiercią pierwszego niemieckiego cesarza. Najważniejszym wypadkiem w tym wieku było stworzenie potężnego państwa niemieckiego a równocześnie podniesienie się Rosyji.

KRONIKA

Lwów, 17 stycznia.

— **Z Uniwersytetu.** P. Zygmunt Krauski, praktykant koncepcyjny Namiestnictwa we Lwowie, rodem ze Lwowa, otrzymał na Uniwersytecie Jagiellońskim stopień doktora praw, a p. Ludwik Emil Wilczyński, rodem z Dobczyca, stopień doktora wszech nauk lekarskich.

— **Stypendya.** Na sesji z dnia 16 b. m. rozdał Wydział krajowy następujące stypendya: Wydział prawa, Lwów: Tadeusz Juliusz Wysocki, I rok, Głowińskiego fam. 420 koron; Bolesław Marian Stanisław Zieliński, IV r., Baczewskiego szl. 600 kor.; Marian Kobylański, III r., Żurakowskiego 420 kor.; Michał Czaprąski, II r., Zakordonowa 315 kor.; Edward Hugo Ernest Werner, III r., Głowińskiego 315 kor.

Wydział filozoficzny, Lwów: Wiktor Osiecki, II r., Baczewskiego szl. 600 kor.; Józef Ruffer, IV r., Łazowskiego 600 kor.; Edward Ignacy Dubanowicz, I r., Zawadzkiego szl. 420 kor.; Jakób Al. Byczyński, I r., Zawadzkiego szl. 420 kor.; Ludwik Ferdynand Bykowski, I r., Matuszyńskiego szl. 420 kor.; Aleksy Makowski, I r., Bazylewicz-Towarnickiego 400 kor.; Jan Bryk, II r., Bazylewicz-Towarnickiego 400 kor.; Stanisław Homme, IV r., Baczewskiego 600 kor.; Władysław Witwicki, IV r., Baczewskiego 600 kor.; Andrzej Wondaś, III r., Baczewskiego 600 kor.; Mieczysław Marcelli Skibiński, III r., Żurakowskiego 315 kor.; Józef Tabor, III r., Głowińskiego 315 kor.; Jan Oko, I r., Głowińskiego 315 koron.

Wydział medyczny, Lwów: Aleksander Grabowski, IV r., Bork. Niezabitowskiej 1000 kor.; Władysław Wiszniewski, IV r., Soboty 400 koron.

Politechnika, Lwów: Mieczysław Padlewski, I r., Żurakowskiego fam. 525 kor.; Stanisław Przybylski, IV r., Zawadzkiego szl. 420 kor.; Mieczysław Józef Jasiński, I r., Soboty 400 kor.; Stefan Stanisław Kondraczek, I r., Żurakowskiego 420 kor.; Wacław Wincenty Krzyżanowski, I r., Rusyana szl. 315 kor.; Efraim Porde, V r., Bazylewicz-Towarnickiego 400 kor.; Stefan Alfred Ossowski, IV r., Głowińskiego szl. 315 kor.; Kazimierz Miński, III r., Głowińskiego 315 kor.; Teodor Jan Mokrzycki, III r., Głowińskiego 315 kor.; Feliks Karabiński, III r., Głowińskiego 315 kor.; Michał Broszko, I r., Głowińskiego 315 kor.; Stefan Dąbrycz, II r., Głowińskiego 315 kor.; Gustaw Müldner, II r., Głowińskiego 315 koron.

Wydział prawa, Kraków: Wacław Szujski, I r., Laskowskich fam. 300 kor.; Adam Olgerd Karpusko, I r., Żurakowskiego szlach. 420 kor.; Władysław Kiernig, III r., Soboty 400 kor.; Tadeusz Kannenberg, IV r., Grossa-Rosenburga 300 koron.

Wydział filozoficzny, Kraków: Maryan Goycki, I r., Łazowskiego 600 kor.; Wincenty Sikora, III r., Żurakowskiego 420 kor.; Józef Wątorok, I r., Petryczyzna 400 kor.; Jan Magiera, III r., Zakordonowa 420 kor.; Bolesław Kiecki, II r., Głowińskiego 420 kor.; Henryk Osuchowski, III r., Głowińskiego 315 kor.; Jakób Filippek, III r., Petryczyzna 250 kor.; Jan Krasiecki, II r., Baczewskiego 600 koron.

Wydział medyczny, Kraków: Tadeusz Franciszek Marian Pisarski, III r., Baczewskiego 600 kor.; Edward Wiktor Cetnarowski, V r., Baczewskiego 600 kor.; Leopold Sałaban, V r., Lud. z Borkowskich Niezabitowskiej 1000 kor.; Rudolf Kułakowski, V r., Petryczyzna 400 kor.; Roman Puzon, V r., Głowińskiego 315 kor.; Cezar Komorowski, III r., Petryczyzna 250 kor.

Szkoła sztuk pięknych, Kraków: Ksawery Franciszek Dunikowski, rzeźba, Urbańskiego 1200 koron.

Gimnazjum św. Anny, Kraków: Tymoteusz Władysław Nalepa, II kl., Brześcińskiego 560 kor.; Antoni Balicki, VI kl., Petryczyzna 300 kor.; Władysław Zygmunt Słobodziński, V kl., Petryczyzna 300 koron.

Gimn. III, Kraków: Henryk Floryan Ignacy Marian Straszewski, III kl., Rzeszowskiej szl. 300 kor.; Jan Robel, IV kl., Głowińskiego 315 koron.

Gimn. I (ruskie), Lwów: Andrzej Łuniów, IV kl., Głowińskiego 315 kor.; Michał Terszkowa, VI kl., Głowińskiego 315 koron.

Gimn. Franciszka Józefa, Lwów: Eugeniusz Heyda, VIII kl., Głowińskiego 315 koron.

Gimn. IV, Lwów: Roman Feliks Męciniński, VIII kl., Rusyana szl. 315 kor.; Marian

Pańczyszyn, V kl., Głowińskiego 315 kor.; Karol Czesznak, VIII kl., Potockiego szl. 315 kor.

Gimn. V, Lwów: Roman Porzycki, VIII kl., Głowińskiego 315 kor.; Adam Józef Kuliński, I kl., Rusyana szl. 315 kor.; Adam Edmund Zaleski, II kl., Żalchockiego szl. 231 kor.; Artur Skowroński, V kl., Głowińskiego 315 kor. (Dok. nast.).

— **Sprawdzenie zwłok Chopina do kraju.** Wybrany na publicznym zgromadzeniu dnia 11 listopada 1899 komitet ściślejszy dla sprawdzenia zwłok Chopina do kraju, ukonstytuował się w sposób następujący: Przewodniczący JE. dr. Aleksander Tehorzniecki, Prezydent sądu kraj. wyż.; zastępca przewodniczącego I: dr. Berson Seweryn, radca sądu krajowego; zast. przew. II: Sołtys Mieczysław, dyrektor gal. Towarzystwa muzycznego; sekretarz: dr. Kulczycki Zygmunt, adjunkt gal. Prokuratury skarbu (adres: Kalecza 10); zast. sekretarza: Szczepański Kazimierz, słuchacz Politechniki; skarbnik: dr. Stahl Leonard, sekretarz Prokuratury skarbu (adres: ul. Lelewela); zastępca skarbnika: Till Stanisław, słuchacz Politechniki. Członkowie: ks. prałat Gnatowski Jan, dr. Kadyi Henryk, prof. Uniwersytetu. ks. Lubomirski Andrzej, dr. Małachowski Godzimir, prezydent miasta Lwowa; Niewiadomski Stanisław, prof. konserwatorium; dr. Siemiradzki Józef, profesor Uniwersytetu; Skibiński Karol, prof. Politechniki; Skrzyński Kazimierz, wiceprezes Tow. dziennikarzy; dr. Till Ernest, prof. Uniwersytetu; dr. Twardowski Kazimierz, prof. Uniwersytetu; dr. Wereszczyński Józef, radca Wydziału krajowego; inżynier Żeleński Stanisław; Jarecki Kazimierz, prezes Czytelni akademickiej i Próchnik Józef, prezes Bratniej pomocy słuch. Politechniki.

— **Księgi adresowej król. stoł. miasta Lwowa** ukazał się rocznik IV. Wydawca p. Franciszek Reichman, wprowadza w niej bezustannie pewne zmiany i ulepszenia, księga więc oddaje rzeczywistą usługę mieszkańcom Lwowa.

— **Odczyt p. Wagnera** o nowym sposobie leczenia, odbędzie się dziś o godzinie 8 wieczorem w wielkiej sali pod l. 11 ul. Bernsteina. Bliższe szczegóły w inseratach.

— **W sprawie nowego teatru.** Komisja teatralna miejska zbiera się jutro, we czwartek. Na tem posiedzeniu ma być ostatecznie rozstrzygnięta przyszła forma prowadzenia nowego teatru.

— **Dr. Kazimierz Twardowski**, profesor Uniwersytetu lwowskiego, wygłosi we czwartek w Przemysłu w sali ratuszowej odczyt p. t. „Z psychologii uczuć“. Początek o godz. 8 wieczorem.

— **Drugi kurs** dla pisarzy gminnych otwiera Wydział krajowy z dniem 1 kwietnia b. r. Zostaną przyjęci przedewszystkiem ci kandydaci, których nie można było na pierwszy kurs przyjąć z powodu braku miejsca.

— **Nadzwyczajne walne zgromadzenie** członków Towarz. Bratniej pomocy słuchaczy Wszechnicy lwowskiej odbędzie się w piątek, 19 b. m. w sali III Uniwersytetu. Na porządku dziennym: Rezygnacya i wybór prezesa i skarbnika II.

— **Nabożeństwo żałobne** za duszę s. p. Tadeusza Żulińskiego, doktora medycyny, odbędzie się we czwartek, 18 b. m., jako w 15 rocznicę zgonu, w kościele OO. Dominikanów o godzinie 10 rano.

— **Ostrzeżenie.** Tow. Bratniej pomocy słuchaczy Wszechnicy lwowskiej nadsyła nam z prośbą o umieszczenie następujące ostrzeżenie:

„Doszło do naszej wiadomości, że jacyś panowie zbierają składki na rzecz biednych akademików w imieniu Tow. Bratniej pomocy słuchaczy Wszechnicy lwowskiej. Otóż niniejszem oświadczamy, że żadne podobne polecenie z ramienia Towarzystwa nie wyszło.

Przewodniczący Z. Skórski, sekretarz K. II. Wachtel“.

— **Nowa fabryka we Lwowie.** Za inicjatywą pp. Koskowskiego, redaktora *Czasopisma aptekarskiego* i młodego lekarza Burzyńskiego powstaje we Lwowie na Zamarstynowie „fabryka przetworów chemicznych i materiałów lekarskich“. Potrzebny kapitał zakładowy został zebrany w drodze subskrypcyi udziałów, a w dalszym ciągu ukonstytuowało się stowarzyszenie, wybierając radę nadzorczą, w skład której weszli pp.: dr. Kadyi, jako prezes, rektor Politechniki Niementowski, jako zastępca i jako członkowie pp.: dr. Sielski, aptekarz Sklepiński, dyr. Związku przemysłowego p. Podwiński i p. Księżpolski. W skład dyrekcji, wybranej przez radę nadzorczą, weszli pp.: prof. Pawlewski, dr. Jodko Narkiewicz i dr. Ungar, a jako zastępcy pp.: Podhorodecki, Burzyński i Koskowski.

Fabryka wejdzie w życie najdalej za miesiąc, a wyrabiać będzie: opatrunki, za które z Galicji wywozi się w przybliżeniu 100.000 zł. rocznie za granicę; środek antyseptyczny formalin, oraz mydła lecznicze i desinfekcyjne, jak n. p. dziecięce, karbolowe, iochtiolowe i t. p. O ileby maszyny po za zakresem tej produkcji pozostawały wolne, będą zatrudnione wyrabianiem mydeł toaletowych.

— **Jarmarki na remonty.** Aby hodowcom koni ułatwić korzystną sprzedaż koni skarbowi wojskowemu z pominięciem pośredni-

ków, c. k. Ministerstwo obrony krajowej postanowiło na wiosnę b. r. zakupić remonty dla c. k. obrony krajowej na jarmarkach; daty odbycia się tych jarmarków znajdują interesowani w dzienniku urzędowym dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej*.

— **Corso kostiumowe na Stawach Panieńskich** odbędzie się przy niepodwyższonych cenach w najbliższą niedzielę 21 stycznia r. b. Wydział Towarzystwa dokłada wszelkich starań, aby zamierzona zabawa odpowiedziała wszelkim oczekiwaniom publiczności. I klub figlarzy nie próżnuje; zmobilizował on już wszystkie siły, celem rozweselenia gości. Nadto wiele innych osób zapowiedziało swój współdział i obmyśla do „Corso“ kostiumy własnego pomysłu. Osoby, które życzą sobie korzystać z zapasu kostiumów, które zarząd bezpłatnie wypożycza, zechcą zgłosić się na torze w wieczornych godzinach do p. Eug. Hryniewicza, który udziela tam wszelkich żądanych objaśnień.

— **Szematyzm Królestwa Galicji i Lodomeryi** wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim wyszedł już z druku nakładem c. k. Namiestnictwa i jest do nabycia w Administracyi *Gazety Lwowskiej*, oraz we wszystkich c. k. starostwach po cenie 5 koron za egzemplarz.

— **Uroczysty wieczór**, który urządza komitet obywatelski ku uczczeniu 37 rocznicy powstania w r. 1863/4, odbędzie się w poniedziałek, dnia 22 b. m., w sali „Sokoła“. Współdziałali przyjeźli: „Teatr miłośników sceny“ i chór „Echa“. Członkowie Teatru miłośników sceny odegrają nieznaną dotąd poemat dramatyczny Aurelega Urbańskiego p. t.: „Szumi Marica“, a następnie obraz dramatyczny w I akcie Adama Staszycy p. t.: „Kościusko w Petersburgu“. Resztę programu wypełni chór „Echa“. Początek z uderzeniem godz. 7 wieczorem.

— **„Times“** z 12 stycznia b. r. ogłasza artykuł pióra p. Kazimierza Skrzyńskiego p. t.: „Opinia na kontynencie“, omawiający wypadki na teatrze wojny w południowej Afryce i stanowisko, jakie wobec nich zajęli Polacy.

— **Na zupę rumfordzką** złożono w handlu J. Drexlera i Synów, plac Kapitulny 2: dr. Bilik i dr. Wilkowski legat po s. p. Leonie Kuczyńskim 100 koron, p. Baitl 2 K. 20 h., p. W. K. 2 K., p. E. M. 20 K., p. Czaykowski 10 K., p. N. Sulatycka 7 K., ks. Arcybiskup Hryniewiecki 20 K., p. Bronisław Rozwadowski z Torówki 10 K.

Rozdano od dnia 2 do 14 b. m. 1207 porcji zupy i 1207 porcji chleba.

W tym samym czasie kosztem magistratu wydano 1425 porcji zupy i 1425 porcji chleba.

— **Napad.** Gospodarz J. Olearnik z Gliny, siedząc na wozie na targowicy, obliczył wczoraj popoł. zarobione pieniądze, co zaobserwował dwóch kręcących się tamżę łupem rzeźmie-szków. Włodzie napad wnet urządzili; zbliżyli się do wozu i gdy jeden potrafił Olearnika za rękę, drugi wyrwał mu pulares z gotówką 59 koron i uknął. Poszkodowanemu pozostał w rękach tylko pierwszy napastnik Leon Zieliński. Przechwycony utrzymuje, że swego towarzysza zna tylko z widzenia. Agentowi Przestrzelskiemu udało się wieczorem przytrzymać i drugiego napastnika, Zwie się on Edyk recte Edward Makuszyński. Aresztowano go w chwili, gdy się wesoło zabawiał w jednym z podrzędnych szynków. Z pieniędzy znaleziono przy nim tylko jeszcze 7 K 80 h., — gdyż kupił już sobie nowe bućki i kalosze, a resztę porozdawał i przepił z towarzystwem.

— **Kradzieże.** W domu modlitwy pod l. 2 przy ulicy Jachowicza ukradziono „tafes“ wełniany srebrnem lamowany i jedwabny, złotem wyszyty. — Z fury gospodarza Łajzego futro barankowe czarne, niebieskiem sukmem pokryte.

— **Z Brzeżan** donoszą: Dnia 14 b. m. odbył się tutaj wspólny opłatek Stowarzyszenia brzeżańskiej „Przyjaźni“ i Stowarzyszenia sług. Uroczystość opłatkową zagaik serdeczna przemowa p. Rojecki, jako jeden z głównych założycieli tego Stowarzyszenia. Przemawiali ponadto: ks. Bąkowski, ormiański proboszcz i prezes tego Towarzystwa, starszy komisarz starostwa p. Kurbelka i notariusz p. Morwitz.

Stowarzyszenie „Przyjaźni“, założone tutaj przed 3 lata, rozwija się dość pomyślnie, a szczerze i gorąco zajmują się niem tutejsi i wybitni mieszcianie pp.: Jan Szymanski, Ignacy Moskwa, bracia Haklowie i niestrudzony gospodarz tego Towarzystwa, Wojciechowski.

W Stowarzyszeniu sług zebrało się przeszło sto osób, a uzięcie opłatkową zagaik stosownem przemówieniem ks. Bąkowski.

Stowarzyszenie założone dopiero przed kilku miesiącami, rozwija się niemniej dobrze jak „Przyjaźni“, a to przedewszystkiem dzięki gorliwości p. Morwitzowej.

— **Za pracą** szedł zarobnik Stefan Kohut gościńcem z Wyżnian ku Kurowicom; mroźny wiatr wiał, była zadymka. Rano przejeżdżający spostrzegli na środku gościńca jakiegoś leżącego człowieka. Poznano w nim Kohuta — zamarł biedak. Wszelki ratunek był spóźniony. Ze względu, że zmarły cierpiał na padaczkę, nie wykluczonem jest przypuszczenie, iż w paroksyzmie jej upadł na ziemię, a nie mogąc wstać, zamarł.

— **Zmarła** w ostatnich dniach: W Krakowie, Marya Baurowiczowa, żona doktora med. i docenta tamtejszego Uniwersytetu, przeżywszy lat 26.

— **Zwłoki s. p. Maryi Abramowiczówny**, nieszczęśliwej ofiary katastrofy w hotelu francuskim, przewiezione zostaną w tych dniach do grobów kościoła parafialnego w Sofilopolu pod Humaniami na Ukrainie. Matka dziewczynki, pani Walerya ze Żmigrodzkiej Abramowiczowa wie już o śmierci swej córeczki, a zdrowie jej o tyle się polepszyło, że już tymi dniami powraca naprzód do braterstwa swoich na Podolu rossyjskiem, a potem na Ukrainę.

— **Artyści i artystki** teatrów wiedeńskich uproszeni zostali przez grono osób, biorących żywy udział w dobroczynności publicznej, aby każdy z nich podarował jedną lub dwie laleczki dla biednych dzieci, starając się przytem, aby laleczki podobne były do ofiarodawców. Świat artystyczny uczynił chętnie zadość temu wezwaniu i ztąd powstał bardzo oryginalny zbiór lalek, przedstawiających ulubionych artystów Wiednia w ich najlepszych rolach. Na zbiór ten składa się aż 150 lalek. Do najładniejszych należą: „Madame Sans-Gêne“ pani Odillon; „Geisha“ panny Worm z teatru na Wideniu; „Lily“ panny Witt; „Trilby“ panny Clemens; „Norma“ pani Elizy; a zwłaszcza „Mam'zelle Nitouche“ pani Palmay. Wszystkie te laleczki są bardzo podobne, bardzo gustowne i bardzo miłutkie.

— **Liczba samobójstw w Wiedniu**, popełnionych w roku 1899, wzrosła do zatrważających rozmiarów. Smutna statystyka tych wypadków bardzo pesymistycznie wywołuje refleksje. Ogółem w policyjnym rejonie Wiednia skończyło samobójczą śmiercią w ubiegłym roku 403 osób, między temi 299 mężczyzn, a 104 kobiet. Najstarszymi, którzy własnowolnie pozbawili się życia, było dwóch mężczyzn — jeden liczył 80, a drugi 82 lat; obaj zakończyli życie przez skok z piętra na bruk ulicy. Najmłodszą była 12-letnia dziewczynka, która w ten sam sposób się zabiła. Poszczególne miesiące roku przynoszą następujące daty: w styczniu zabiło się 25 osób, w lutym 31, w marcu 35, w kwietniu 33, w maju 43, w czerwcu 24, w lipcu 43, w sierpniu 34, we wrześniu 34, w październiku 37, w listopadzie 38, a w grudniu 26 osób.

Najmniejsza liczba samobójstw przypada na miesiące zimowe: grudzień i styczeń, największa na miesiące kwiatów i woni, na maj i lipiec.

Co do sposobu pozbawienia się życia, są daty takie: powiesiło się 120 osób, zastrzeliło się 107, zeskokiło z piętr lub z gór w przepaście 54, utopiło się 68, obruło 27, przez podcięcie żył lub rany zadane w piersi 18, przez rzucenie się pod konie lub koła maszyny 7, a spaliło się 2 osoby.

Charakterystycznym jest, że liczba samobójstw popełnionych przez kobiety wzrosła ogromnie od r. 1892. W owym roku zabiło się 57 kobiet, a w roku ubiegłym 104.

— **W Warszawie** w dniu 20 i 21 b. m. odbędą się przedstawienia żywych obrazów z najnowszej powieści H. Sienkiewicza „Krzyżacy“ na korzyść kasy stowarzyszenia artystów-malarzy i rzeźbiarzy. Dyrekcya teatrów udzieliła na przedstawienie to Wielkiego Teatru, gdzie oczywiście artyści znakomicie z zadania będą się mogli wywiązać. Zamierzone jest wystawienie następujących obrazów: 1. Porwanie żony Juranda przez Krzyżaków, układu Ryszkiewicza; 2. Nałęczka Danusi (Danusia broni Zbyszka), układu Kazimierza Górskiego; 3. Pasowanie Zbyszka, układu Romana Szwojnickiego; 4. Śmierć Danusi, układu Górskiego; 5. Niedojda (scena Krzyżaków z Jurandem), układu Elig. Niewiadomskiego; 6. Jagienka ze Zbyszkiem w walce z niedźwiedziem, układu K. Górskiego. — Obrazy będą objaśnione odczytaniem odpowiednich ustępów z „Krzyżaków“ Sienkiewicza przez artystę dramatycznego p. Frenkła.

— **Istnienie gondolierów w Wenecyi** jest zagrożone nie na żarty, a szkoda by ich było: nadają oni dużo charakterystyki pięknemu miastu Dożów. Bytowi ich zagroza jakieś stowarzyszenie angielskie, które się utworzyło celem zaprowadzenia komunikacyi pomiędzy Lido a Piazzetta. Towarzystwo to jest bardzo niebezpiecznym konkurentem gondolierów, bo zbudowało ono statki bardzo miłutkie, zaopatrzone w motory elektryczne. Gondolierzy, nie mogąc rywalizować z elektrycznością pod względem cen i szybkości ruchu, zamierzają do gondoli swoich także zastosować elektryczność. Oczywiście wszystkie te nowości prowadzą do tego wyniku, że Wenecya traci coraz bardziej oryginalny swój charakter.

— **Poszukiwania André'go** Więcej, jak trzydzieści miesięcy minęło już od czasu, gdy trzech Szwedów: André, Fraenkel i Strindberg, puściło się balonem z wyspy duńskiej ku biegunowi, a obecnie prawie ogólnem jest już przekonanie, że śmiały podróżnicy bezwzrostnie zginęli. Mimo to w naukowych kołach Szwecyi nie porzucono jeszcze zamiarów odszukania zaginionej ekspedycyi. Powstał mianowicie plan zbadania kraju „Króla Karola“, a to z tego powodu, że w jego pobliżu znaleziono minionego lata jedną z większych „boj“, które André wziął z sobą, aby je przy mijaniu bieguny wyrzucić z balonu. „Boja“ znaleziona

koło „kraju króla Karola“ nie zawierała żadnej wiadomości od André'go i dlatego ogólnie jest przekonanie, że ekspedycja uległa nieszczęśliwemu wypadkowi jeszcze w ciągu jazdy nadpółnocnej. Jest tedy zamiar, aby jeden ze szwedzkich parowców, które w lecie tego roku odpłyną do Szpitzbergu dla zabrania szwedzkich członków rosyjsko-szwedzkiej ekspedycji dla wymiaru stopni — udał się aż do „kraju króla Karola“ w celu zarządzenia poszukiwań ekspedycji André'go. Panuje przekonanie, że tam natrafi się przynajmniej na ślady zagubionych podróżników.

Notatki literacko-artystyczne.

— **Krajowy konkurs dramatyczny.** Szesćdziesiąt utworów nadesłano na konkurs dramatyczny, ogłoszony przez Wydział krajowy z terminem 31 grudnia 1899 roku. Przed zaproszeniem członków komisji na posiedzenie, Wydział krajowy postanowił rozdzielić pomiędzy nich nadesłane prace do przeczytania i ocenienia przedewszystkiem, czy i które z prac nadają się do rozpoznania przez pełną komisję. Konkurs rozstrzygnięty ma być do końca marca b. r. posiedzenie wspólne komisji odbędzie się tedy około połowy marca.

Die öster. ungar. Monarchie in Wort u. Bild, olbrzymie wydawnictwo ukazujące się od szeregu lat, dobiegło już do okazałej liczby 340 bogato ilustrowanych zeszytów. Z trzech ostatnich, dwa poświęcone zostały Węgrom, jeden zaś opisowi Bośni i Hercegowiny.

Nadina Sławińska, znana z koncertów we wszystkich stolicach Europy, daje w Lwowie w sobotę, 20 b. m., i w niedzielę, 21 b. m., dwa koncerty, obydwa w sali Domu narodowego. Współdział w tych koncertach weźmie nieznaną u nas orkiestrę „Bałajka“ (historyczne instrumenta rosyjskie), również pod kierownictwem Nadiny Sławińskiej.

Repertuar teatru hr. Skarbka pod dyrekcją Ludwika Hellera.

Dziś, we środę przedstawienie amatorskie na cel dobroczynny.

We czwartek 25-letnie jubileuszowe przedstawienie Amelii Kasprovczowej „Halka“ opera narodowa w 4 aktach Stanisława Moniuszki, z udziałem pp. Myszugi, Jeromina i Szymańskiego.

W piątek po raz pierwszy „Wielkie Figury“, komedia w 3 aktach Adolfa Walewskiego.

W sobotę o pół do 4 po południu dla młodzieży szkolnej „Król Lear“, tragedia w 5 aktach Szekspira.

W sobotę wieczorem o pół do ósmej „Aida“, wielka opera w 5 aktach Verdięgo. Występ Teresy Arklowej, Wandy Radkiewicz, Aleksandra Myszugi, Juliana Jeromina i Józefa Szymańskiego.

W niedzielę po południu o pół do 4 dla uczczenia rocznicy styczniowej „Sybir“, dramat narodowy w 4 a. Józefa Maskoffa.

W niedzielę o pół do 8-mej wieczorem „Lalka“, operetka w 3 aktach Edm. Audrana z panią Kliszewską w roli tytułowej.

Na tydzień następny przygotowuje się wznowienie (z nową wielką wystawą) znakomitej opery Żeleńskiego „Goplana“, w której Balladyną będzie pani Arklowa, Goplaną pani Camilowa, Aliną panna Bohuss, matką pani Kasprovczowa, Kirkorem p. Myszuga, Kostrymem p. Szymański, Grabcem p. Malawski, Chochlikiem pani Kliszewska, Skierką panna Szupówna.

LISTY Z BERLINA.

(Rocznica Heinego. — Ożywienie stosunków artystycznych między Paryżem a Berlinem. — Projekt teatru francuskiego w Berlinie. — Z ruchu wystawowego. — Włoskie krajobrazy. — „Uczta“ prof. Wernera. — W pracowni Begasa. — Pomnik Bismarcka. — Sezon muzyczny. — Melba. — Leoncavallo. — „Roland z Bedina“. — Nowości teatralne. — „Otto Langmann Wittwe“ L'Arronge'a. — „Der Jugendhof“ Skowronka. — Scena secesyjna: „Der Besiegte“ Scholza; „Der Kammermänger“ Wedekinda.)

Setna rocznica urodzin Heinego przedstawiała ową mieszaninę pierwiastku melancholijnego i humorystycznego, która cechowała naturę tego poety. Była ona smutną, bo w nawet w chwili tak uroczystej, w lat tyle po śmierci Heinego, jawna i ukryta opozycja przeciw niemu nie ustąpiła z pola. Najlepszym dowodem tego to, co się działo w Düsseldorfie. Myśl uroczystości heinowskiej w teatrze miejskim upadła na wyrażne życzenie

przewodniczącego komitetu teatralnego. Uczczenie zgasłego poety pozostawiono „Walnemu stowarzyszeniu literackiemu“, które miało poprzestać na skromnym „Lieder-Abend“ w sali gimnastycznej Uroczysty charakter producyom tym nadać miał biust Heinego. Ale oto humor wmieścił się w sprawę. W rodzinnym mieście poety nie można było znaleźć ani jednego biustu poety. Nawet największy magazyn odlewów gipsowych nie miał go na składzie. Jednak wieczorem sklep ten dostarczył żadanego biustu.

— Skądś go pan wziął? — zapytano właściciela — czy go sprowadzono?

— *Nee*, — odparł sprytny kupiec — *wir haben halt einen Schiller genommen und die Nase etwas mancirt!*

Okazało się bowiem, że Szylar, narodowy poeta niemiecki, miał nos bardziej wydatny niż biedny Heine, któremu zarzucano wshodnie pochodzenie...

Na szczęście inni, w dalekim świecie, godnie uczcili pamięć Heinego, niż jego najserdeczniejsi w Düsseldorfie. W świeżo wydanej, zajmującej książkę dobrze u nas znanego Gustawa Karpelesa „H. Heine, aus seinem Leben und seiner Zeit“ znajdujemy podobiznę pomnika, który rzeźbiarz duński A. J. Hasselriis wykonał z polecenia nieodżałowanej Naji. Cesarzowej Elżbiety dla zamku jej Achilleion na Korfu. W Nowym Jorku, na jednym ze skwerów wzniesiono również pomnik poety. Wreszcie w Paryżu, na emmentarzu Montmartre, gdzie Heine spoczywa, wzniesiono nagrobek. Nie stało się to, co prawda, staraniem bogatej rodziny Heinego w Paryżu — bo cóż tych milionerów obchodzi wuj, który był tylko poetą — lecz za inicjatywą *Frankfurter Zeitung*.

Zaledwie kilkanaście osób zgromadziło się w Paryżu u grobu Heinego. Najokazalszą tedy uroczystością heinowską była niezawodnie berlińska. Tu w „Berliner Theater“ nowy dyrektor, Paweł Lindau, wystawił tragedję Heinego „Almanzor“, a Rafał Loewenfeld, dyrektor Schillerteatru, urządził wieczór heinowski, uświetniony współdziałaniem śpiewaczki Róży Sucher. Pisma poświęciły Heinemu obszernie artykuły. Lecz w artykułach tych — rzecz charakterystyczna — nie wiele mówiono o znaczeniu poety. Zastanawiano się w nich natomiast z tem większą gruntownością nad — rokiem urodzenia Heinego.

Wiadomo, że Heine ukrywał właściwą datę urodzenia swego. Pragnął on, by świat uwierzył, że urodził się 13 grudnia 1799 r., gdyż na tej podstawie ułożył był jeden ze znanych dowcipów swych: „Jestem pierwszym mężem stulecia!“ Tymczasem cała gmina heinowska, Strodtmann, Karpeles, Hüffes, Elster, Ludwik v. Emden i Maksymilian Heine, mimo piętyzmu swego dla poety, przczą twierdzeniu Heinego i dowodzą aktami, że Heine urodził się w r. 1797. Ostatnia publikacja „Heines Geburtstag“ K. E. Franzosa, nie pozostawia żadnych w tym względzie wątpliwości. W gruncie rzeczy nie jest to jednak kwestya tak wielkiej wagi. Spór ten najlepiej rozstrzygnął sam Heine słowami: *La chose la plus importante c'est que je suis né*.

Ważniejszymi, niż kwestya chronologiczna, są inne wyniki ostatnich badań nad życiem Heinego. Po rehabilitacji poety następuje rehabilitacja człowieka. Słowo Heinego „Kein Talent, doch ein Charakter“, stosowane dawniej do poety samego, odwracając je: „Ein Talent, doch kein Charakter“. W świetle nowszych badań występuje Heine jako człowiek bezspornie dobry i uczynny, ożywiony ciepłem uczuciem dla rodziny i przyjaciół i szczerze przywiązany do kraju rodzinnego. Trywialność jego jest maską, po za którą ukrywa się gorący zapał dla sprawiedliwości, dla prawdy, dla postępu i światła; nikt z pism Heinego wyczytać nie może odstępstwa od tych ideałów, a i w życiu poety nigdy im się nie sprzeniewierzył.

Heine, ów „słownik niemiecki, który uwił gniazdecko swe w peruce Woltera“, jest zjawiskiem literackim, zrozumiałem tylko na tle dawnych, ściślejszych stosunków między Niemcami a Francją. Wiadomo, że aż do wojny francusko-niemieckiej Paryż był po części stolicą artystyczną i dla Niemiec. Nietylko Meyerbeer i Offenbach, ale i Wagner odbywali jeszcze pielgrzymkę do Paryża. Zdaje się, że dawna, ożywiona wymiana artystyczna między Berlinem a Paryżem niebawem się wznowi. Szowinizm francuski nie pieni się już na myśl o Alzacji i Lotaryngii; starania cesarza Wilhelma nie pozostały bez skutku, a konstelacja polityczna, zwłaszcza zaś zaboreza polityka kolonialna Anglii, wzbudziła nawet poczucie solidarności między Francją a Niemcami. Wszystko to ułatwiło niezmiernie nawiązanie nici artystycznych między Berlinem a Paryżem. Za przykładem Indjy coraz więcej artystów i towarzyszy artystycznych przyjeżdża z Francji do stolicy nadspreskiej, dawniej tak starannie omijanej. Antoinette grywał tu z powodzeniem. Świeżo Réjane tryumfowała w Berlinie, odznaczona przez cesarza, a świetna trupa kabaretowa „La Roulotte“ zapelniała salę Victoria teatru. Na wystawę paryską zjechać mają różne to-

warzystwa niemieckie. Obecne debiuty Agnieszki Sormy w Paryżu są tylko zapowiedzią dłuższej *staggione* w czerwcu. Równocześnie wybiera się do Paryża druga aktorka niemiecka, Marya Barkany, z towarzystwem, przez się utworzonym. Francuzi na odwrót projektują już nie debiuty, ale — stały teatr francuski w Berlinie. Na czele towarzystwa, które przybyć ma do Berlina, stoją Chautard, dyrektor „Gymnase“ i Guillaumet, przewodniczący „Association gén. des artistes dramatiques“.

Na razie malarstwo francuskie pełni funkcję ambasady artystycznej w Berlinie. Bez przerwy niemal widzimy tu obrazy pierwszych artystów paryskich. Akademia sztuk pięknych urządziła nawet osobną wystawę francuską. Niezliczoną jest ilość dzieł francuskich, rozsianych po różnych drobniejszych wystawach.

(Ciąg dalszy nastąpi).

A. N.

Z Izby sądowej.

(Proces Felicyana Jackowskiego).

Lwów, 17 stycznia.

Drugi dzień rozprawy przeciw Jackowskiemu rozpoczął się dalszem przesłuchaniem oskarżonego na okoliczności, mające rozjaśnić sprawę.

Na zapytanie przewodniczącego, co do stosunku, w jakim oskarżony pozostawał z dr. Loewensteinem, odpowiada Jackowski, że nie on czuł zawiść do dr. Loewensteina, ale ten do niego. Nienawiść ta — jak twierdzi oskarżony — okazać się miała przedewszystkiem w tem, że dr. Loewenstein był głównym redaktorem broszurki, skierowanej przeciw niemu p. t. „Przyczynek do roboty Monitora“. W zredagowaniu tej broszury brali również udział, według p. Jackowskiego, pp. dr. Grek i dr. Aschkenazy.

W dalszym ciągu oświadcza oskarżony na zapytanie przewodniczącego, że w *Kurjerze Lwowskim* napisał przeciw dr. Rońskiemu tylko jeden artykuł, że natomiast inne artykuły pisała redakcja na tle jego informacji.

W tem miejscu rozprawy zaprzecza dr. Grek powyżej zaznaczonemu zeznaniu oskarżonego, jakoby on brał udział w redagowaniu wspomnianej broszury.

Dalej odczytano na wniosek oskarżonego zapis kaucyjny, którym firma „Goldstern i Loewenherz“ powierzyła cały swój majątek Bankowi hipotecznemu w tym celu, aby on przeprowadził sanację interesów firmy.

Zeznania dr. Rońskiego, którego mimo sprzeciwienia się oskarżonego zaprzysiężono, wyjaśniają na wstępie powody, dla których p. Jackowski dla niego tak nienawistnie jest usposobionym, i że *Monitor*, który jest inspirowany przez oskarżonego, występuje ustawicznie przeciw niemu.

Następnie zeznaje dr. Roński na stosowne zapytanie przewodniczącego, że od lat 20 nie absolutnie nie miał do czynienia zarówno z Dawidem Loewenherzem, jak i z firmą: „Józef Noe Loewenherz“. Co do pożyczki, udzielonej w owym czasie przez Bank hipoteczny firmie Goldstern i Loewenherz, zagrożonej bankructwem, zeznaje dr. Roński, że wiedział o tem o tyle, o ile sprawę tę dyrekcja Banku hipotecznego na posiedzeniu rady nadzorczej przedstawiała.

Na udzielenie tej pożyczki w formie kredytu kaucyjnego rada nadzorcza się zgodziła, bo dyrekcja uważała ten interes za możliwy do zrobienia. Więcej o tej sprawie świadek nie wie.

W dalszym ciągu swoich zeznań opowiada dr. Roński fachowe szczegóły o akcyi t. z. „komitetu ratunkowego“.

Na zapytanie przewodniczącego co dr. Roński wie „o jakiejś agitacji podjętej w sprawie Loewenherza i Goldsterna“, oświadcza świadek, że w tej sprawie obok oskarżonego, i mnóstwo innych takich wykołajonych egzystencji się grupowało...

W miejscu tem przerywa zeznania dr. Rońskiego oskarżony, prosząc przewodniczącego, aby świadek nie wyrażał się o nim w ten sposób podczas rozprawy.

Przewodniczący czyni zadość tej prośbie. Potem świadek daje fachowe wyjaśnienia na szczegółowe zapytania zastępcy prokuratora.

O godzinie kwadrans na 2 odroczył przewodniczący rozprawę do 4 po południu.

GOSPODARSTWO I HANDEL

(2) **Rosyjskie** ministerstwo skarbu ogłasza, że rosyjski bank państwowy nie przyjmuje od dnia 31 grudnia 1899 banknotów na 5, 10 i 25 rubli, wydanych według wzoru z roku 1887. Nie należy przeto przyjmować tych z obiegu wycofanych banknotów także i w prywatnym obrocie handlowym.

Losowanie. Przy ostatniem ciągnięciu obligacji serbskich z r. 1881 główna wygrana 90.000 franków padła na seryę 4509 nr. 38, druga wygrana 10.000 fr. na ser. 873 nr. 31, trzecia wygrana 3500 fr. na seryę 1024 nr. 48.

Kolej tomaszowska. Z Warszawy donoszą, że rozpoczęcie budowy kolei tomaszowskiej ulegnie znowu zwłoce. Jak wiadomo, pomiędzy głównym koncesyonaryszem Maurycym hr. Zamoyskim a kapitalistą rosyjskim Polakowem, zawarty został układ finansowy co do podjęcia wspólnymi siłami tego przedsiębiorstwa. Otóż od swego udziału cofnął się obecnie Polakow, tracąc znaczną sumę wadyalną, skutkiem czego budowa kolei do czasu zawarcia innej kombinacji finansowej musi być wstrzymana. Układy z finansistami warszawskimi już poprzednio przed umową z Polakowem nie doszły do skutku.

„**Na około świata**“, wydawnictwa obrazowego wyszedł zeszyt 11 i zawiera 8 widoków z „Birmanii“ według zdjęć fotograficznych w kolorach naturalnych: 1. Sztitagong. — 2. Raugun, ogród publiczny. — 3. Raugun, Pagoda Szu-Dagun. — 4. Raugun, Jódz krajowa. — 5. Port miasta Maudalay. — 6. Pagody w Maudalay. — 7. Ogród w Poite de Galles. — 8. Jezioro obok miasta Kandy. — Tekst objaśniający napisany przez prof. Lityńskiego. Do nabycia we wszystkich księgarniach. Redakcja: Lwów, Pasaż Hausmana 9.

Wiedeń, 17 stycznia. Spirytus niezmienny 24-80.

Nafta galicyjska niezmienniona.

Cukier surowy 38-80.

Wiedeń, 17 stycznia. Targ zbożowy.

(Kursa w koronach i po 50 klg.)

Pszenięca na wiosnę 7-85 do 7-86; — na maj-czerwiec — do —; na jesień — do —.

Żyto na wiosnę 6-71 do 6-72; — na maj-czerwiec — do —; na jesień — do —.

Kukurudza na maj-czerwiec 5-23 do 5-24; — na czerwiec-lipiec — do —; na lipiec-sierpień — do —.

Owies na wiosnę 5-33 do 5-34; — na maj-czerwiec — do —; — na jesień — do —.

Rzepak na styczeń-luty — do —; na sierpień-wrzesień 11-85 do 11-95.

Olej rzepakowy na styczeń-kwiecień 32-50 do 33-50.

Tendencya: niezmienniona.

Pogoda: zimno.

Budapeszt, 17 stycznia. Targ zbożowy.

(Kursa w koronach i po 50 klg.)

Pszenięca na kwiecień 7-68 do 7-69 na październik 7-80 do 7-81.

Żyto na kwiecień 6-39 do 6-40.

Owies na kwiecień 5-03 do 5-05.

Kukurudza na maj 4-93 do 4-95.

Rzepak na sierpień 11-70 do 11-80.

Oferty na pszenicę: dostateczne.

Chęć kupna: ograniczona.

Tendencya: słaba.

Pogoda: zimno.

Berlin, 17 stycznia. Banknoty austriackie (podług obliczenia procentowego) 84-60, Spirytus 47-20.

Paryż, 17 stycznia. (Giełda wieczorna).

Trzyprocentowa renta 100-20. Mąka 23-95.

Frankfurt, 17 stycznia. Austriackie Kredyty 234-20, Koleje państwowe 136-50, Alpiny —, Disconto 194—, Laura 258—.

Giełda towarowa. Cukier surowy: loco Aussig 25— do 25-10, loco Ołomuniec 23-75 do 23-95, loco Berno-Wiedeń 23-95 do 24-15, za luty loco Aussig 25-10 do 25-20. Cukier w kostkach: *prima* 86-75 do 87—, *secunda* 86-25 do 86-50. Spirytus kontyngentowany: loco Wiedeń 40— do 40-40. Nafta kaukaska: *transito* Tryest 14— do 14-50, galicyjska przeźroczysta 40-50 do 41-50. Ceny w koronach.

Targ zbożowy.

Lwów, 17 stycznia. Pszenica gotowa 7-25 do 7-50, pszenica na termin 6-75 do 7-25, żyto gotowe 5-75 do 6—, żyto na termin 5-50 do 5-70, owies obroczy gotowy 5-20 do 5-60, owies na termin 5— do 5-25, jęczmień pastewny 5— do 5-50, jęczmień browarniany 6— do 7—, groch do gotowania 6-75 do 9—, wyka 4-40 do 4-80, nasienie lniane — do —, nasienie konopne — do —, bób — do —, bobik 4-50 do 4-60, hreczka 7— do 7-20, konieczna czerwona galicyjska 55— do 70—, biała 30— do 45—, tymotka 15— do 18—, szwedzka — do —, kukurudza 5-90 do 6-10, nowa 5-60 do 5-75, chmiel stary 25— do 45—, nowy za

65 kilo — do —, rzepak 11— do 11:50, groch pastewny 5:50 do 6—.
Spirytus *paritas* Tarnopol gotowy 15:60 do 17—, na termin 16:75 do 17:25, waranty — do —.

Sprawozdanie tygodniowe Izby handlowej i przemysłowej o cenach zboża i produktów we Lwowie od 8 do 14 stycznia b. r. bez opłaty akcyzowej. (Waluta koronowa). Pszenica 7:20 do 7:40, żyto 5:90 do 6:05, jęczmień browarny 5:90 do 6:75, pastewny 5:40 do 5:65, owies 5:15 do 5:45, hreczka — do —, kukurudza zeszłoroczna 5:90 do 6:10, kukurudza nowa 5:50 do 5:70, proso — do —, groch do gotowania 6:90 do 10—, groch pastewny 5:75 do 6:15, soczewica — do —, fasola — do —, bobik 5:15 do 5:30, wyka 4:65 do 4:95, konieczyna czerwona 50— do 75—, konieczyna biała 37:50 do 55—, konieczyna szwedzka 45— do 70—, tymotka 17— do 24—, anyż rossyjski — do —, anyż płaski — do —, kminek — do —, rzepak zimowy 11— do 11:40, rzepak letni — do —, rzepak nowy — do —, nasienie lniane — do —, nasienie konopne — do —, chmiel za 56 kilogramów 80— do 100—, rój 36— do 36:25, nafta zwykła 18— do 19—, nafta salonowa 20— do 21—, wosk ziemny — do —, wszystko za 50 kilogramów, skóry surowe — do —, spirytus 10.000 litr-procentowy, kontyngentowany, bez podatku konsumcyjnego 36:20 do 36:85 koron.

OSTATNIA POCZTA

Według depeszy wiedeńskiego korespondenta *Czasu*, podczas poniedziałkowego *cercle* delegacyjnego Najj. Pan rozmawiał z wszystkimi członkami Koła polskiego bardzo długo o rzeczach poufnych z wewnętrznej polityki.

Schönerer ogłosił przedwczoraj, iż wstępuje z Kościoła katolickiego i przechodzi na protestantyzm, a zarazem wyraził ubolewanie, że dotychczas czekał na próżno, dopóki się nie zgłosi 10.000 katolików Niemców, chcących przejść na protestantyzm.

W Pradze są na porządku dziennym wybory nowego burmistrza. Dzienniki staroczeskie przypominają kompromis, zawarty pomiędzy Staro- a Młodoczechami, mocą którego po trzech latach zamiast Młodoczecha dr. Podlipnego burmistrzem miał zostać ktoś ze Staroczechów, na co młodoczeskie dzienniki odpowiadają, iż w obec ostatnich wydarzeń potrzeba dla demonstracji ponownie wybrać dr. Podlipnego.

Według prywatnych doniesień z Warszawy, liczba osób uwięzionych tam w ostatnich dniach zeszłego miesiąca wynosi 72. Śledztwo prowadzone jest w jak największej tajemnicy. Słychać, że zapowiedziany na czwartek wyjazd generał-gubernatora ks. Imertyńskiego i urzędnika do szczególnych poruczeń, Jacewskiego, do Petersburga, ma być ściśle z tą sprawą połączony.

Zarząd niemiecko-liberalnego stronnictwa w Prusach postanowił objąć programem swojej działalności, o ile chodzi o wybory do sejmu i parlamentu, także W. Ks. Poznańskie. *Berl. Tageblatt* ciesząc się z takiego postanowienia, przemawia za połączeniem stronnictwa liberalnego z wolnomyślnym zjednoczeniem, celem przeprowadzenia wspólnych kandydatów. W tym jedynie wypadku wróży organ ów powodzenie liberalom narodowym.

Korespondent belgradzki *Polit. Corr.* stwierdza znaczne polepszenie w ostatnim czasie serbsko-rumuńskich stosunków, które dość długo były napięte, a to w skutek tego, iż wszelkie przygotowania do spisków przeciw serbskiej dynastii odbywały się po większej części w Rumunii, a wnoszonych z tego powodu reklamacyj rząd belgradzkiego gabinetu rumuński nie uwzględniał w ten sposób, jak było pożądanem.

Prezydent republiki francuskiej Loubet, podług informacji paryskiego korespondenta *Timesa*, miał w tych dniach uczynić następującą enuncyację w rozmowie z kilku deputowanymi: Możemy mieć nadzieję, że przed otwarciem wystawy wojna w Afryce zakończy się ku zadowoleniu obu stron bez naruszenia honoru jednej, a niezawisłości drugiej strony. Inaczej wystawa nie byłaby świętem pokoju i pracy. Powinno nastąpić wszędzie zawieszenie broni i zaniechanie choć na ten

czas wszelkich sporów i waśni; niech dla cywilizowanego świata nadejdzie okres spokojnego namysłu i odpoczynku. Takie są nasze w tej chwili życzenia i pragnienia.

W Afryce położenie dotąd zawsze to samo. Najlepiej charakteryzuje stan rzeczy telegram urzędowy lorda Roberta, naczelnego wodza opiewający lakonicznie: *No change in situation* (Nie ma zmiany w sytuacji.) — W Londynie oczekują lada moment gorączkowo depeszy od generała Bullera, który obchodząc pozycje Boerów, spieszy na odsiecz oblężonemu Ladysmith.

Naczelnym wódz floty angielskiej na morzu Śródziemnym lord Charles Beresford miał zajmującą rozmowę z redaktorem *Matin*, w której omawiał znaczenie floty angielskiej i wypadki na teatrze wojny. Beresford oświadczył, że flota angielska jest tak silna, że może zwycięsko stawić czoło północnym flotom Francji, Niemiec i Rosji. Jeśli państwa kontynentalne powiększą swoje floty, to my idziemy krok w krok za nimi i zawsze zachowamy wyższość. My budujemy okręty daleko szybciej i nasze zapasy w pieniądzu i ludziach są olbrzymie.

Co do wojska lądowego, jesteśmy w tyle za innymi, bo Anglia uważa się zawsze za mocarstwo morskie. Organizacja naszej floty polega na tej zasadzie, że Anglia może równocześnie prowadzić wojnę z dwoma państwami i być od nich silniejszą. W organizacji wojska popełniono błędy, które teraz mszczą się. Nastąpić musi radykalna reforma. Ostatecznie zapewnił Beresford, że zwycięstwo w Afryce będzie okupione ofiarami, ale musi nastąpić i nastąpi. Anglia się nie cofnie, aż dokończy rozpoczętego dzieła.

W Londynie panuje gorączkowe napięcie. Co godzina oczekują rezultatu podjętej od czwartku akcji generała Bullera nad Tugelą. Urząd wojenny milczy. Przypuszczają, że od czwartku zasły tam już ważne wypadki. Krażyły pogłoski, że w piątek rozpoczęła się równocześnie na trzech punktach wielka bitwa. Później nadeszły głuche tylko wieści, że Buller poniósł ciężką klęskę. Pogłoski te wszakże nie są stwierdzone. — Także w Brukseli rozszła się tu wczoraj pogłoska, że generał Buller został pobity na głowę pod Springfield.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 17 stycznia. *Wiener Zeitung* donosi: Najj. Pan nadał radcom Namiestnictwa dr. Adamowi Fedorowiczowi w Rzeszowie i Juliuszowi Prokopczewowi w Stanisławowie tytuł i charakter radców Dworu z uwolnieniem od taksy, a radcy Namiestnictwa dr. Stanisławowi Dunajewskiemu w Tarnowie order Żelaznej Korony III. klasy również z uwolnieniem od taksy.

Wiedeń, 17 stycznia. Jak donosi *Wiener Abendpost*, Ministerstwo kolei żelaznych, celem powiększenia ruchu na kolejach państwowych, wydało w ostatnich czasach nowe przepisy, które zmierzają do dokładnego oznaczenia siły wroku u personalu, zajętego przy wykonawczej służbie ruchu. Nadto już w najbliższym czasie na stacjach kolei państwowych, na których znajdują się ogrzewalnie maszyn, zaprowadzono razem w liczbie 46 sztuk wozy ratunkowe urządzone tak, aby w razie katastrofy służyły do dostarczenia doraźnej pomocy lekarskiej i przewożenia rannych. Równocześnie po wszystkich stacjach maszynowych część personalu wywiesić się w dostarczaniu pierwszej pomocy a następnie zorganizuje się w osobny korpus sanitarny. Aparaty ratunkowe zostaną rozdzielone między poszczególne stacje a utrzymanie ich w należyłym stanie znajdować się będzie pod ustawiczną kontrolą.

Wiedeń, 17 stycznia. Prawie wszystkie dzienniki omawiają wczorajszą mowę hr. Gołuchowskiego w Delegacjach (zobacz „Delegacje“ *P. R.*) i wyrażają się jednogłośnie z całym uznaniem dla działalności P. Ministra, podnosząc przy tem korzyści, wynikające dla Austrii z trójprzymierza. *Fremdenblatt* wywodzi, że trójprzymierze w ostatnim czasie w ogólności nie ma właściwie żadnego zasadniczego przeciwnika, tudzież zaznacza, że stanowisko Austro-Węgier wzmocnione jest znacznie przez należenie do trójprzymierza, które nie stanęło wcale na przeszkodzie zbliżeniu się Austrii do Rosji. *Neues Wiener Tagblatt* wyraża przekonanie, że wywody hr. Gołuchowskiego również i za granicą wywrą tak dobre wrażenie jak w Delegacjach — i będą przychylnie przyjęte. *Neue Fr. Presse* powiada, że nie ma żadnej innej konstelacji mocarstw, któraby tyle korzyści przyniosła Austro-Węgrom co trójprzymierze. Również *Vaterland* i inne pisma przychylnie wyrażają się o mowie P. Ministra spraw zagranicznych.

Wiedeń, 17 stycznia. (*Tel. prywatne*) Wydział wolnego zjednoczenia przemysłowców uchwalił jednogłośnie rezolucję, zwróconą przeciwko bezwzględnej i niesumiennej agitaacji, która w całym Państwie jednych przeciwi drugim podjudza. Przemysłowcy oświadczają jednak, że jakkolwiek pragnęliby położyć kres tym niezdrowym stosunkom, nie będą w przyszłości urządzać osobnych manifestacji politycznych.

Wiedeń, 17 stycznia. (*Tel. pr.*) Dzienniki donoszą zgodnie, że w dotyczących kołach zaniechano zamiaru mianowania niemieckiego Ministra rodaka bez teki w nowym gabinecie. Jak pisze *Neue Freie Presse*, nie jest jednak wykluczone powołanie zastępcy stronnictw niemieckich w terminie późniejszym. Jako kandydata na Ministra handlu wymienia *N. W. Tagblatt* osobę austro-węgierskiego agenta dyplomatycznego w Sofii br. Calla, który przybył już do Wiednia. Jako polskiego Ministra rodaka wymieniają dr. Pięta ka, zaś czeskiego, szefa sekcji Rezek.

Wiedeń, 17 stycznia. Trybunał państwa uznał, że rozwiązanie ewangelickiego stowarzyszenia w Wiedniu przez Namiestnictwo i potwierdzenie tego zarządzenia przez Ministerstwo spraw wewnętrznych nie było uzasadnione, albowiem stowarzyszenie to przez uchwałę, w której zajęło stanowisko względem ruchu pod hasłem „Los von Rom“, nie przekroczyło zakresu działania określonego statutem.

Slane, 17 stycznia. W kilku szybach streik jest zupełny, w trzech innych z ogólnej liczby 950 robotników streikuje 800.

Kladno, 17 stycznia. W żadnym z sztybów tutejszych robotnicy nie pojawili się wczoraj do pracy, — natomiast do sztybty popołudniowej stanęło z ogólnej liczby 684 robotników 598.

Warnsdorf, 17 stycznia. W trzech fabrykach robotnicy tkaczy rozpoczęli pracę. W innych natomiast liczba streikujących wzrasta.

Lublana, 17 stycznia. Prezydent Krainy, bar. Hein, zachorował niebezpiecznie na influencję.

Opawa, 17 stycznia. Strejk w rewirze ostrawskim i karwińskim wzmagają się, od niedzielnia stoi batalion piechoty w Ostrawie.

Berlin, 17 stycznia. W parlamencie wniesiono interpelację w sprawie aresztowania niemieckich okrętów przez angielskie władze, podpisaną przez wszystkich członków parlamentu z wyjątkiem socjalnych demokratów i tych posłów, którzy nie należą do żadnych frakcyj.

Turyń, 17 stycznia. Fabryka dynamitu w Avigliano w skutek powstałego pożaru wyleciała w powietrze, przyczem 10 osób utraciło życie, a 20 odniosło rany, domy zaś w okolicy zostały uszkodzone.

Petersburg, 17 stycznia. W księżna Ksenia Aleksandrowna powiła syna.

Paryż, 17 stycznia. *Echo de Paris* donosi, że komitet francuskiej młodzieży dla werbowania ochotników do południowej Afryki otrzymał przeszło 4.000 zgłoszeń; również liczne zgłoszenia napływają z zagranicy zwłaszcza z Niemiec, Rosji i Włoch.

Waszyngton, 17 stycznia. Departament marynarki oświadczył się przeciw temu, ażeby z powodu pomnożenia floty niemieckiej, zmienić plan budowy nowych okrętów amerykańskich.

Anglia i Transwaal.

Londyn, 17 stycznia. *Biuro Reutersa* donosi z Pretorii pod datą 13 b. m.: Sprawozdawca Boerów z nad granicy zachodniej donosi, że wojska angielskie zajęły wczoraj stanowisko nieprzyjacielskie na wschód od Mafeking zostały jednak przez komendanta Delareya odparte.

Londyn, 17 stycznia. *Times* otrzymuje depeszę z Pietermaritzburga, że w okolicy Fröre i Chievelley słyszano dnia 15 b. m. bardzo silny ogień działowy.

Według depeszy tego samego pisma z Laurenzo - Marquez, nadeszła tam dnia 9go b. m. wiadomość z Mafeking, iż miasto trzyma się bardzo dobrze. Bydła i konserwów jest podostatkami, tak, że o poddaniu się nie ma mowy.

Londyn, 17 stycznia. *Times* donosi z Laurenzo - Marquez pod datą 15 b. m. że w Johannesburgu jawnie się tem przechwala, iż 20 armat polnych przemycono do Transwaalu przez zatokę Delagoa.

Londyn, 17 stycznia. Z Rensburga donoszą pod dniem 15 b. m.: Boerowie usiłowali przed południem opanować pagórkę, zajęte przez Anglików, zostali jednakowoż odparci. Nieprzyjacieli stracił 21 ludzi w zabitych a 50 w rannych.

Londyn, 17 stycznia. Według urzędowego doniesienia z Mafeking, angielska załoga tamtejsza uczyniła wycieczkę, zaatakowała

wałą gwałtownie szanice Boerów i podziurawiła ich namioty.

Rensburg, 17 stycznia. Z pagórka w pobliżu Colesberga zauważono, że Boerowie pod ogniem angielskim musieli swoje namioty posunąć na zachód.

Rensburg, 17 stycznia. (*Telegram Biura Reutersa*). Pułkownik Porter ostrzeliwał ciągle nieprzyjaciela, który osadził się silnie między Colesberg a Slingersfontein.

Kapsztadt, 17 stycznia. Gubernator Milner ogłosił prawo wojenne w Philipstown i Hopetown. Oba miasta położone są na południe od rzeki Orange, a na wschód od Colesberga.

Molteno, 17 stycznia. Doniesiono, że generał angielski Gatacre skierował jeden silny oddział ku Stormbergowi; oddział ten nie napotkał jednak po drodze żadnego śladu nieprzyjaciela, i zawiadomił, że Boerowie się cofnęli, pozostawiając w Stormbergu tylko słabą załogę, a nowe stanowiska zajęli koło Burghersdorfu. Według wiadomości ze źródła boerskich, doniesienie to nie sprawdza się; przeciwnie generał Gatacre, bardzo zaniepokojony, oczekuje niecierpliwie nowych posiłków.

Moderriver, 17 stycznia. Wczoraj rano rozpoczął się silny obustronny ogień działowy. Boerowie pierwszy raz od kilku dni odpowiedzieli na ogień armatni. Do obozu angielskiego nadeszło doniesienie, że Boerowie w Oranii pragną jak najszybszego końca wojny. Kraży w ostatnim czasie pogłoska, że w Bloemfontein odbyło się w obecności prezydenta Steina zgromadzenie, na którym uchwalono, że w razie gdyby do 17 b. m. nie nastąpił atak ze strony Anglików, wówczas Boerowie z Oranii mają powrócić do swych domów. Ogromne trudności, jakie mają Boerowie w sprowadzaniu zapasów żywności do Splitfontein, tłumaczy brakiem połączenia kolei żelaznej.

Pretorya, 17 stycznia. Według telegramu z głównej kwatery Boerów pod Ladysmith z dnia 12 b. m., w mieście i wzdłuż rzeki Tugeli panuje niepokojąca cisza.

Depesza z dnia 13 stycznia donosi, że wynik ataku Boerów na pagórek Platrand był niepomysłny, w Ladysmith jednakże położenie jest złe. czem się tłumaczy gorączkowa czynność wojsk gen. Bullera, mających obóz na południe od Tugeli.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 17 stycznia 1900. Giełda południowa (*Mittagsbörse*). Godz. 12 min. 30. Marki 118-15, Renta majowa 99-20, Węgierska renta koronowa 94-85, Akcje austr. Zakładu kredytowego 234-10, Akcje węg. Zakładu kredytowego 186-25, Akcje Anglo-banku —, Akcje Unionbanku —, Akcje Bankvereinu —, Akcje Länderbanku 115-75, Akcje Kolei państwowych 134-75, Lombardy 26—, Akcje kolei Elbethal —, Akcje Fabryki broni —, Akcje tytoniowe 136-75, Akcje Alpy 276—, Akcje Rima Muranyi 336—, Akcje Pragskiego Towarzystwa żel. —, Losy tureckie 127-50, Ruble 255—, 20-Franki 19 23, Tramway

Tendencja wyczekująca.

Wiedeń, 17 stycznia 1900. Zamknięcie giełdy (*Schlusscourse*). Godzina 2 minut 30. Akcje austriackiego Zakładu kredyt. 234-30, Akcje węgierskiego Zakładu kredyt. 186-25, Akcje Anglobanku 123-50, Akcje Unionbanku 155-30, Akcje Länderbanku 115-50, Akcje Bankvereinu 136—, Akcje Bodencredit 244—, Akcje galicyjsk. Banku hipotecznego —, Akcje Kolei państwowych 134-40, Akcje Kolei Południowej 25-60, Akcje Tramway A) 146-75, Akcje Tramway B) 141-75, Akcje Akcje Kolei Elbethal 124-25, Akcje Kolei Północnej —, Akcje Kolei Czerniowieckiej 149—, Akcje Alpy 276-50, Akcje Rima Muranyi 335-25, Akcje Pragskiego Towarzystwa żel. 612—, Akcje Fabryki broni 186-50, Akcje Tureckie tytoniowe 136-50, Obligacje węgierskiej indemnizacji 93-60, Renta majowa 91-45, Austriacka Renta koronowa 98-85, Węgierska Renta koron. 94-85, 50 l. Listy Tow. kredytowego ziem. 94—, 4 pre. Listy Banku krajowego 95-50, 4 1/2 pre. l. Listy Banku krajowego 99—, 4 pre. Listy Banku hipotecznego 91—, 4 1/2 pre. Listy Banku hipotecznego 98—, 5 pre. Listy Banku hipotecznego 109—, 4 pre. Galic. Obligacje propinacyjne 97-50, 4 pre. Gal. pożyczka kraja z r. 1893 94—, 4 pre. Pożyczka miasta Lwowa 91-40, Losy tureckie 127-50, Marki 118-10, Ruble 254-50.

Odpowiedzialny redaktor Adam Kreczowiecki.

(Czas przyjazdu i odjazdu pociągów podany jest według zegara środkowo-europejskiego).

Instytut dentystyczny dr. M. Wiktora znajduje się obecnie przy ul. Kopernika 1. 4 vis-à-vis W. p. Mikołascha.

Dukaty jubileuszowe sprzedają Sokali Lilien Dom bankowy i kantor wymiany. Zlecenia z prowincyi wykonywujemy odwrotną pocztą bez doliczenia jakiejkolwiek prowizji.

Przyjechali do Lwowa dnia 17 stycznia 1900. HOTEL IMPERIAL PP. F. Trenchel z Bukaresztu, S. Wybranowski z Kimmica, T. dr. Bohosiewicz z Stanisławowa, S. Bohosiewicz z Suczawy, S. Löffler z Londynu, Z. Pomiankiewicz z Paryża, S. Jaroszyński z Odessy, Z. Kwieciński z Warszawy.

Wystawy i Muzea. Nieustająca Wystawa zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych we Lwowie, przy placu sw. Ducha 1. 10, pierwsze piętro, jest otwarta codziennie od godziny 10 przed południem do godziny 5 popołudniu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct. w dni powszednie 30 ct. — Dla członków wstęp wolny.

Table of train arrivals to Lviv (Do Lwowa przychodzą). Columns include train number, departure time, and route details.

Table of train departures from Lviv (Z Lwowa odchodzą). Columns include train number, departure time, and route details.

U W A G A: Czas środkowo-europejski różni się od czasu lwowskiego o 36 minut a mianowicie: 12 godz. w czasie środkowo-europejskim 12 godz. 36 minut czasu lwowskiego.

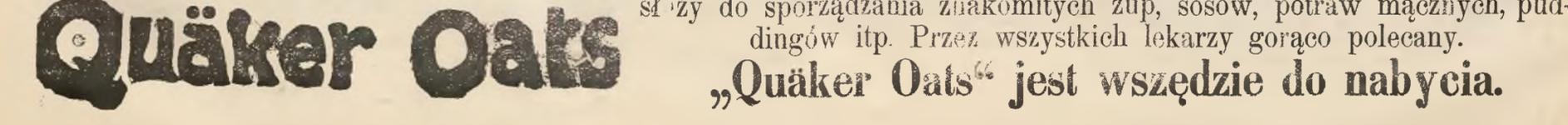
Noce godziny od 6:00 wieczór do 5:59 rano objęte są taksami rankami Biuro informacyjne c. k. kolei państwowych przy ul. Krasieckich 1. 5 udziela wyjaśnień w sprawach kolejowych, sprzedaje wszelkiego rodzaju bilety jazdy i rozkłady jazdy w formie kieszonkowej.

CENNIK lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej. Table listing various financial instruments, exchange rates, and prices for goods like flour and oil.

Table of public loans (Inne publiczne pożyczki) and other financial data, including interest rates and loan terms.

Table of exchange rates (Kurs giełdy wiedeńskiej) and other market data, including prices for various commodities.

Table of exchange rates (Kurs giełdy wiedeńskiej) and other market data, including prices for various commodities and bank rates.

Licytacje

L. cz. E. 383/99 (4) (308 3-3)
Dnia 31. stycznia 1900 o godz. 11 przed południem, odbędzie się w biurze Nr. II. sądu tutejszego, licytacja połowy realności w Kamionce strumidowej, wyk. hip. 76 z przynależnościami.

Dom z przynależnościami oceniono na 250 zł.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 125 zł.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. II.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Kamionka str., d. 9. grudnia 1899.

L. cz. E. 1003/99 (2) (365 2-3)
Na żądanie Bernarda Kuffika, odbędzie się dnia 30. stycznia 1900 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV., licytacja 1/4 części realności lwh. 331 gm. Jasienica objętej, Laji z Nagłów Weiss własnej.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytację, jest oceniona na 120 zł.

Najniższa cena wynosi 80 zł., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Brzozów, dnia 21. grudnia 1899.

L. cz. E. 865/98 (149 2-3)
Na zaspokojenie pretensji Towarzystwa Kredytow. w Chorostkowie przeciw Chanie Press, odbędzie się w tut. sądzie Nr. 2, dnia 15. lutego 1900 o godz. 10 rano licytacja 3/10 części realności pb. lwh. 842 gm. Chorostków.

Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr. Braun z Kopyczyńce.

Najniższa oferta wynosi 125 zł.

Akta przejrzeć można w godzinach urzędowych, biuro Nr. 3.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Kopyczyńce, 1. stycznia 1900.

L. cz. E. 1194/99 (2) (367 2-3)
Na żądanie Bernarda Kuffika, odbędzie się dnia 30. stycznia 1900 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV., licytacja połowy realności lwh. 122 gm. Brzozów objętej, Maryanny Fiejdasz własnej, wraz z przynależnościami.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytację, jest oceniona na 515 zł.

Najniższa cena wynosi 343 zł. 22 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Brzozów, dnia 20. grudnia 1899.

L. cz. E. 1509/99 (2) (368 2-3)
Na żądanie Efroima Segala, odbędzie się dnia 3. lutego 1900 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV., licytacja połowy realności lwh. 153 gm. Bliźne objętej, Antoniego Glińskiego własnej.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytację, jest oceniona na 62 zł. 50 ct.

Najniższa cena wynosi 41 zł. 73 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Brzozów, dnia 23. grudnia 1899.

L. cz. E. 874/99 (2) (366 2-3)
Na żądanie c. k. Urzędu podatkowego w Brzozowie, odbędzie się dnia 24. stycznia 1900 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV. licytacja realności lwh. 2 ks. gr. gm. Brzozów objętej, dłużników Franciszka, Szczepana, Michała, Józefa, Antoniego, Marcina Hudzikiewiczów i Katarzyny Lobarzewskiej własnej.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytację, jest oceniona na 100 zł.

Najniższa cena wynosi 33 zł. 33 1/2 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Brzozów, dnia 19. grudnia 1899.

L. cz. E. 1151/99 (3) (364 2-3)
Na żądanie Banku krajowego król. Galicyi i Lodomerji z Wielkim Księstwem Krakowskim, zastępowanego przez adw. dr. Tilla, odbędzie się dnia 27. stycznia 1900 o godzinie 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV. licytacja realności whl. 250 gm. Starawiec objętej, Franciszka Gołąba własnej i realności whl. 395 tej gm., Józeta Czarneckiego własnej.

Nieruchomości powyższe, wystawione na licytację, są ocenione, realność whl. 250 na 2870 zł., zaś whl. 395 na 760 zł.

Najniższa cena wynosi co do whl. 250 kwotę 1913 zł. 34 ct., zaś co do whl. 395 kwotę 506 zł., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas

godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. sąd powiatowy, Oddział IV.
Brzozów, dnia 17. grudnia 1899.

L. cz. E. 552/99 (3) (351)
Na żądanie Stowarzyszenia oszczędności i pożyczek w Radomyślu, zastępowanego przez adw. dr. Orlińskiego w Radomyślu, odbędzie się dnia 14. lutego 1900 o godz. 11 przed południem, w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 5, licytacja realności lwh. 203 ks. gr. gm. kat. Dulecza wielka objętej, Maryanny Cwikowej własnej.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytację jest oceniona na 904 zł. 9 ct.

Najniższa cena wynosi 603 zł. 32 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy mający chęć kupna przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 6.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Radomyśl, dnia 23. września 1899.

L. cz. E. 881/99 (4) (10362)
Na żądanie Nechy Sessler w Dobczycach odbędzie się dnia 16. lutego 1900 o godzinie 9 z rana w sądzie tutejszym biuro Nr. 2 licytacja połowy realności lwh. 432 i 1445 w Dobczycach, wraz z przynależnościami składającymi się z domu mieszkalnego, stajni i stodoły.

Nieruchomości powyższe, wystawione na licytację są ocenione: połowa realności lwh. 432 na 351 zł. 05 ct., zaś połowa realności lwh. 1445 na 32 zł. 02 ct.

Najniższa cena wynosi realności lwh. 432 zł. 234 ct. 2, zaś lwh. 1445 zł. 21 ct. 35 poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne które się zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta można przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie tutejszym biuro Nr. 4.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Dobczyce, dnia 29. listopada 1899.

L. cz. E. XIII. 1719/99 (81) (229)
Na żądanie p. Natalii Gebhardt zam. Haitlinger, odbędzie się dnia 14. lutego 1900 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 47 w Krakowie licytacja realności pod lk. 74 dz. IV. w Krakowie położonej lwh. 729 ks. gr. tejże gm. objętej, Józefa, Honoraty, Ireny, Haliny i Matyldy Łopatkiewiczów, Florentyny, Wilhelminy, Stanisława, Maryi i Kamila Gebhardtów, tudzież Natalii Gebhardt zam. Haitlinger wła-

snej, wraz z przynależnościami, składającymi się z domu i kluczy.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, wraz z przynależnościami jest oceniona na kwotę 16.814 zł.

Najniższa cena wynosi 10.876 zł., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 50.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Ponieważ licytacja odbywa się na żądanie współwłaścicielki Natalii Gebhardt, zam. Haitlinger celem zniesienia współwłasności, przeto wierzycielom na realności tej ubezpieczonym, zastrzeżeniem zostaje ich prawo hipoteki, bez względu na cenę przez sprzedaż uzyskaną.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XIII.
Kraków, dnia 21. grudnia 1899.

L. cz. E. VIII. 3095/99 (5) (298)
Na żądanie Ernsta Trusk łaskiego w Krakowie zastępowanego przez dr. Federowicza w Krakowie odbędzie się dnia 7. lutego 1900 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 47, w Krakowie licytacja realności pod lk. 198 Dz. VI w Krakowie położonej, lwh. 1227 ks. gr. gm. kat. Kraków objętej, składającej się z parc. budowlanej lk. 2193 z stojącym nad dwupiętrowym domem przynależności brak.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytację, jest oceniona na 22654 zł. 40 ct.

Najniższa cena wynosi 11327 zł. 20 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które jako zgodne z przepisami ustawy równocześnie się zatwierdza, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia itd.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 52.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII.
Kraków, dnia 21. grudnia 1899.

L. cz. E. 353/98 (19) (10492 1-3)
Na żądanie c. k. gal. przyw. Banku hipotecznego we Lwowie, odbędzie się dnia 15. lutego 1900 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1, licytacja ciała hip. obj. wyk. hip. 1. 755 ks. gr. gm. kat. Stecowa, składającego się z parc. bud. lk. 179 i pgr. 121, 122, 53, 128, 164, 1, 226, 244, 250, 1, 1251, 1343, 1344, 1386, 1388, 1558, 1559, 2088, 2089, 2336 2 wraz z przynależnościami, składającymi się z budynków gospodarskich.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytację, jest oceniona wedle zapodania Banku egzekwującego na 4700 zł. a. w., z czego wedle ts. protokołu z 8. października 1898 L. cz. E. 353/98 (5) wypada przynależności na 225 zł.

Najniższa cena wynosi 3134 zł., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które niniejszem przyjmuje się do wiadomości sądu, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1.

C. k. sąd powiatowy, Oddział II.
Śniatyn, 16. grudnia 1899.

L. cz. E. 695/99 (8) (317)

Dnia 9. lutego 1900 godz. 10 rano, odbędzie się w sądzie podpisanym, biuro Nr. IV., licytacja realności w Chiszewicach wyk. hip. 353.

Nieruchomość tę (rolę) oceniono na 35 zł.

Najniższa cena, poniżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 23 zł. 34 ct.

Niniejszem zatwierdzone warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie.

Prawa, niniejszej licytacji niedopuszczające zgłosić do sądu najpóźniej przed samem rozpoczęciem licytacji pod ich bezskutecznością względem samej nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Rudki, dnia 5. grudnia 1899.

L. cz. E. 298/99 (5) (232 1-2)

Na żądanie Kasy oszczędności miasta Jasła przez pełnomocnika adw. dr. Baranowskiego, odbędzie się dnia 15. lutego 1900 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3, licytacja realności lwh. 33 i 34 w Grudny dolnej.

Nieruchomości, wystawione na licytację, są ocenione 1) lwh. 33 na 1271 zł., 2) lwh. 34 na 90 zł.

Najniższa cena wynosi realności ad 1) 847 zł., ad 2) 60 zł., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Brzostek, dnia 30. listopada 1899.

L. cz. E. 1022/99 (14) (12)

Na żądanie Jakóba Horowitza kupca w Stanisławowie, odbędzie się dnia 15. lutego 1900 o godz. 10 przed południem, w biurze Nr. II, licytacja realności lwh. 2863 ks. gr. gm. kat. Horodenka objętej.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytację, jest oceniona na 980 zł.

Najniższa cena wynosi 490 zł., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybycie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Horodenka, dnia 17. listopada 1899.

L. cz. E. 1568/98 (2) (9161)

Dnia 16. lutego 1900 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w biurze Nr. II tut. sądu licytacja realności lwh. 1119 i 1246 gm. Nadwórna.

Nieruchomości powyższe, wystawione na licytację, są ocenione na a) grunta 163 zł. 28 ct., b) grunta 100 zł.

Najniższa cena wynosi a) 108 zł. 84 ct., b) 66 zł. 66 ct., poniżej której sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. II.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybycie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Nadwórna, dnia 27. października 1899.

L. cz. E. 1231/99 (2) (9266)

Dnia 16. lutego 1900 o godz. 10 przed południem odbędzie się w biurze Nr. II sądu tut. licytacja a) 1/3 realności lwh. 448

b) 5/14 realności lwh. 450 gm. Zielona wraz z przynależnościami.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytację jest oceniona: a) budynki 200 zł., grunta 315 zł. 36 ct., b) grunta 134 zł. 63 ct., przynależności 315 zł.

Najniższa cena wynosi a) 476 zł. 90 ct. b) 89 zł. 76 ct., poniżej której sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta można przejrzeć w sądzie tutejszym, w biurze Nr. II.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania, jedynie przez przybycie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Nadwórna, dnia 31. października 1899.

L. cz. E. 1363/99 (5) (301)

Na żądanie Józefa Franaszka w Białej, działającego przez adw. Juliusza dr. Schmetterlinga w Bielsku, odbędzie się dnia 17. lutego 1900 o godzinie 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 19, licytacja realności lwh. 397 gm. kat. Lipnik pod lwh. 26 na przedmieściu w Białej położonej.

Nieruchomość wystawiona na licytację, jest oceniona na 4845 zł.

Najniższa cena wynosi 2422 zł. a. w., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 18.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybycie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Biała, dnia 22 grudnia 1899.

L. cz. E. 397/99 (5) (314)

Na żądanie Szymona Ehrlicha, odbędzie się dnia 16. lutego 1900 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 14 licytacja realności lwh. 3 ks. Wola duchacka.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytację, jest oceniona na 495 zł.

Najniższa cena wynosi 247 zł. 50 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia itd.) może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybycie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Podgórze, dnia 17. października 1899.

G. Z. E. 488/98 36 (398)

Auf Betreiben der Firma E. Werner Liqueurfabrikant in Troppan, vertreten durch den Advokaten Dr. Alois Eisler in Troppan, findet am 29. Jänner 1900 um 9 Uhr Vormittags, bei dem unten bezeichneten Gerichte, Z. Nr. 19, die Wiederversteigerung des Hauses in Tarnopol C. Nr. 345 Bauparallele 519 E. Z. 66 Grundbuch Tarnopol statt

Die zur Versteigerung gelangende Liegenschaft ist auf 726 fl. 41 kr. bewerteth.

Das geringste Gebot beträgt 363 fl. 20 1/2 kr., unter diesem Betrage findet ein Verkauf nicht statt.

Die Versteigerungsbedingungen und die auf die Liegenschaft sich beziehenden Urkunden (Grundbuchs-Auszug-Schätzungsprotokolle u. s. w.) können von den Kauflustigen bei dem unten bezeichneten Gerichte, Zimmer Nr. 19 während der Geschäftsstunden eingesehen werden.

Rechte, welche diese Versteigerung unzulässig machen würden sind spätestens im anberaumten Versteigerungstermine vor Beginn der Versteigerung bei Gericht anzumelden, widrigens sie in Ausehung der Liegenschaft selbst nicht mehr geltend gemacht werden könnten.

Von den weiteren Vorkommnissen des Versteigerungsverfahrens werden die Personen, für welche zur Zeit an der Liegenschaft Rechte, oder Lasten begründet sind oder im Laufe des Versteigerungsverfahrens begründet werden, in dem Falle nur durch Anschlag bei Gericht in Kenntniss gesetzt, als sie weder im Sprengel des unten bezeichneten Gerichtes wohnen, noch diesem einen am Gerichtsorte wohnhaften Zustellungsbevollmächtigten namhaft machen.

K. k. Bezirksgericht, Abtheilung III.
Tarnopol, am 8. Dezember 1899.

L. cz. 1385/99 5 (10004)

Dnia 16. lutego 1900 godz. 9 rano odbędzie się w sali 8. licytacja realności lwh. 4², 48. 140 gm. Borok, ocenionych na 2876, 1006, 458 zł.

Najniższa cena 1917, 670, 305 zł.

Warunki i inne dokumenta do przejrzania, biuro 12.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Bochnia, 20. listopada 1899.

L. cz. E. 802/98 5 (271)

Na żądanie komercyjnego Zakładu kredytowego w Rohatynie odbędzie się w sądzie podpisanym dnia 16. lutego 1900 w biurze Nr. II. o godzinie 10 przed południem publiczna sprzedaż realności objętej wyk. hip. 282 gm. katastralnej Strzeliska nowe tudzież 1/4 części realności l. wyk. hip. 299 gminy katastralnej Leszczyn Naftuly Sanfta celem ściągnięcia wykonanej wierzytelności w kwocie 291 zł. 55 ct.

Cenę wywołania stanowi kwota 246 zł. 67 ct. i 34 zł. 2³ ct.

Wadym zaś 37 zł. i 5 zł.

Bliższe warunki tej licytacji przejrzeć można w godzinach urzędowych w biurze Nr. II w sądzie podpisanym.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Chodorów, dnia 8. grudnia 1899.

L. cz. E. 375/99 (4) (401 1-3)

W środę 7. lutego 1900 o godzinie 9 1/2 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 3 w Frysztaku, odbędzie się licytacja a) posiadłości lwh. 111 gminy Kobyle, Abrahama Bodnera b) połowy posiadłości lwh. 377 gm. Frysztak, Arona Mehra c) 1/2 posiadłości lwh. 59 b gm. Jazowa. Eiziga Bodnera własnych, wraz z przynależnościami, wyszczególnionymi w protokole oszacowania.

Nieruchomości wystawione na licytację, są ocenione a) na 1600 koron przynależność na 300 koron, najniższa cena 1210 koron, b) na 500 koron, przynależność na 276 kor. najniższa cena 390 koron, c) na 700 koron, przynależność na 300 koron, najniższa cena 484 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Frysztak, dnia 4. stycznia 1900.

L. cz. E. 316/98 (6) (10136)

Na żądanie Hasi Fedoryczki w Łukcu dolnym, odbędzie się dnia 6 lutego 1900 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. V licytacja realności obj. lwh. 524 ks. gr. gm. Łukczek dolny, Nykoły Fidyka własnej.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 85 zł.

Najniższa cena wynosi 56 zł. 68 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. V.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego

rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybycie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Drohobycz, dnia 16 września 1899.

L. cz. E. 337/99 (5) (402 1-3)

8. lutego 1900 o godzinie 9 1/2 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3 w Frysztaku licytacja posiadłości lwh. 220 gm. Frysztak niewiadomego z miejsca pobytu Wojciecha Tułaji własnej, wraz z przynależnościami, składającymi się z dwóch domów mieszkalnych, dwóch drewni, wychodków.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 2564 koron, przynależność zaś na 4322 koron.

Najniższa cena wynosi 3870 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Frysztak, dnia 8. stycznia 1900.

L. cz. E. XVII 1052/99 (10) (123 1-3)

Dnia 19. lutego 1900 o godz. 10 przed południem odbędzie się w biurze Nr. I sądu tutejszego licytacja realności pod l. k. 1108 1/4 wyk. hip. l. 1075/I we Lwowie z przynależnościami.

Nieruchomość tę oceniono na 16765 zł. 95 ct., przynależność zaś na 421 zł. 66 ct.

Najniższa cena niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 8593 zł. 36 ct.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. XX.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybycie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, S. I., Oddział XX.
Lwów, dnia 30 listopada 1899.

L. cz. E. 684/99 (3) (9999)

Dnia 19. grudnia 1899 o godz. 9 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym w biurze Nr. 21 licytacja realności lwh. 42 w Zembrzycach.

Dom z przynależnością oszacowano na 30 zł. zaś grunt na 93 zł. 58 ct.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi 57 zł. 38 ct.

Warunki licytacyjne które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 21.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybycie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Wadowice, dnia 6 listopada 1899.

Konkurs

L. Prez. 668 (321 2-2)

K o n k u r s.

Odnośnie do konkursu w Nr. 11 „Gazety lwowskiej“ z roku bieżącego ogłoszonego czyni się wiadomem, że konkurs na posady radców wyższego sądu krajowego we Lwowie z dniem 31. stycznia 1900 upływa.

Z Prezydium c. k. Sądu krajowego wyższego.

Lwów, dnia 12. stycznia 1900.

L. 3960/II. (357 2-3)

K o n k u r s.

Na posady:
1. Pocztmistrza przy c. k. urzędzie pocztowym w Chabówce (dworzec), w powiecie nowotarskim.

2. Ekspedjentów przy c. k. urzędach pocztowych w Uściu solnem w pow. Bocheńskim i Nahaczowie w powiecie Jaworowskim, za kontraktami służbowymi i kaucjami 1000 k., 600 k. a względnie 400 k.

Z poborami dla:
Chabówki: płacy rocznych 1000 kor., za służbę telegraficzną 240 k., ryczałtu kancelaryjnego 320 k., dodatku na ekspedytorów 200 k. i pakunkowego 600 k.

Dla Uścia solnego: płacy rocznych 600 k., za telegraf 240 k., ryczałtu kancelaryjnego 160 kr. i wynagrodzenia 1700 kr., za jazdy posłańcze trzy razy dziennie do Bochni i napowrót.

Dla Nahaczowa: płacy rocznych 200 k. ryczałtu kancelaryjnego 48 k. i wynagrodzenia 432 k., za posłańca pieszego raz na dzień do Jaworowa i napowrót.

Podania należy wnieść najpóźniej do 1. lutego b. r. do c. k. Dyrekcji poczty i telegrafów we Lwowie.
Z c. k. Dyrekcji poczty i telegr. dla Galicji.
Lwów, dnia 10. stycznia 1900.

L. 3987/99 (358 2-3)

Ogłoszenie konkursu.

W skutek uchwały Rady z dnia 28. grudnia 1899 rozpisuje się niniejszym konkurs celem obsadzenia następujących na razie prowizorycznych posad przy tutejszym Magistracie, a mianowicie:

a) rachmistrza i zarazem kontrolora kasy miejskiej z płacą roczną w kwocie 1000 Koron z obowiązkiem złożenia kaucji równającej się wysokości płacy.

b) budowniczego miejskiego z płacą roczną 1600 Koron z możliwym podwyższeniem w razie zadowalniającej służby do 2000 Kor.

Kompetenci, którzy wykazać się mają metryką chrztu, świadectwem zdrowia i przebiegu swego życia i przepisana rozporządzeniem Wydziału kraj. z dnia 29. marca 1891 Nr. 67 Dz. u. k. kwalifikacją. winni swoje podania wnieść w terminie do dnia 15. lutego 1900 do Magistratu m. Krosna.

O posadę rachmistrza mogą się ubiegać także emerytowani urzędnicy państwowi posiadający powyższą kwalifikację.

Magistrat kr. wol. miasta.
Krosno, dnia 11. stycznia 1900.

L. 67 (409 1-3)

K O N K U R S

na posadę inżyniera przy Wydziale Rady powiatowej w Lisku.

Pobory:
Roczna płaca w kwocie 2400 kor.
Ryczałt na objazdy w kwocie 800 koron.

Warunki:

1. Obywatelstwo austriackie i nieprzekroczony wiek lat 40.

2. Ukończone studia techniczne w politechnikach lub instytutach technicznych.

Przyczem nadmieniam się, że inżynier powiatowy będzie mógł także, o ile na to czynność służbowa zezwoli, w granicach przez Wydział powiatowy określić się mających, za każdorazowym, ewentualnym zezwoleniem Prezydium Rady powiatowej wykonywać techniczne roboty prywatne.

Posada powyższa nadana zostanie prowizorycznie na rok jeden, poczem może nastąpić stabilizacja.

Podania należy wnieść do Wydziału Rady powiatowej w Lisku najdalej do końca lutego 1900 r.

Z Wydziału Rady powiatowej.
Lisko, dnia 3 stycznia 1900.

L. 13688/pr. (410 1-3)

Ogłoszenie konkursu.

Celem obsadzenia opróżnionej w departamencie rachunkowym c. k. Namiestnictwa posady rewidenta rachunkowego w IX. klasie rangi, ewentualnie oficjala rachunkowego w X. klasie rangi i asystenta rachunkowego w XI. klasie rangi, rozpisuje się niniejszym konkurs z terminem do końca lutego b. r.

Ubiegający się o te posady mają poda-

nia, zaopatrzone w dowody kwalifikacji oraz znajomości języków krajowych, wnieść w powyższym terminie do Prezydium c. k. Namiestnictwa we Lwowie.

Prezydium c. k. Namiestnictwa.

L. 89. (290 2-2)

K o n k u r s.

Dnia 5. lutego 1900 upływa termin do wnieśnienia podań kompetencyjnych na jedną posadę nadzorcy więziennego II. klasy płacy w c. k. Zakładzie karnym w Stanisławowie wedle konkursu w Gazecie lwowskiej z dnia 16 b. m. Nr. 11. rozpisanego.

C. k. Dyrekcja Zakładu karnego dla mężczyzny.

Stanisławów, dnia 12. stycznia 1900.

L. 29. (178 3-3)

K o n k u r s.

Wskutek rozporządzenia c. k. Dyrekcji dla dochodów loteryjnych we Wiedniu z dnia 29. grudnia 1899 l. 6326 rozpisuje się niniejszym konkurs na dwie posady praktykantów przy c. k. urzędzie loteryjnym we Lwowie z rocznym adjutem po 600 K.

Współubiegający się winni wnieść do tego urzędu własnoręcznie w języku niemieckim pisane prośby, zaopatrzone markami stempłami po 1 K. najpóźniej do 2. lutego b. r. i wykazać ukończony 17 rok życia, z dobrym postępem ukończone niższe gimnazjum lub szkołę realną i dokładną znajomość języka niemieckiego i polskiego tak w słowie jak też i piśmie.

Z c. k. urzędu loteryjnego dla Galicji i Bukowiny.

Lwów, dnia 5. stycznia 1900.

Upadłości.

L. cz. S. 3/99 (1) (296 2-3)

C. k. Sąd obwodowy podaje do wiadomości, iż wdrożonem zostało postępowanie konkursowe do majątku Stanisława Ablewicza, kupca towarów mieszanych, w Mszanie dolnej zamieszkałego, a mianowicie do majątku ruchomego gdziekolwiek znajdującego się, jakoteż do nieruchomości, położonego w tych krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25. grudnia 1868 dpp. z r. 1869 L. 1 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym zamianowany został Pan Ludwik D browolski, radca sądu kraj. i przełożony sądu powiat. w Mszanie dolnej, a tymczasowym zarządcą masy konkursowej Pan Dr. Karol Młodzik, adwokat w Mianowie.

Celem potwierdzenia ustanowionego przez Sąd lub przedstawienia innego zawiadowcy masy konkursowej i jego zastępcy, tudzież obrania delegacji wierzycieli, wyznacza się posłuchanie na dzień 15. stycznia 1900 o godz. 10. przed południem w biurze komisarza konkursowego, na którym się stawiają wierzyciele z dokumentami roszczenia wykazującymi.

Wszyscy do tej masy konkursowej jako wierzyciele jej roszczenia mający, chociażby nawet o takowe i spory wytoczone były, powinni takowe do dnia 29. stycznia 1900, stosownie do przepisów ustawy konkursowej, unikając szkodliwych następstw tamże zagrożonych, w sądzie zgłosić i na posłuchaniu w dniu 12. lutego 1900 o godz. 10. przed południem odbyć się mającym, do likwidacji i do uporządkowania podać. Termin ostatni służyć ma zarazem jako termin do zawarcia ugody w §. 68. u. k. przewidzianej, na którym w tym celu wszyscy wierzyciele niniejszym zawięzaniem otrzymują. Zgłoszonym i na ogólnym posłuchaniu stawającym wierzycielom służy prawo przez wolny obiór w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków delegacji wierzycieli dotychczas urzędujących, powołać stanowczo inne osoby, w których pokładają zaufanie.

Dalsze ogłoszenia w toku tego postępowania konkursowego umieszczone będą w dzienniku urzędowym Gazety Lwowskiej.

Nowy Sącz, dnia 30. grudnia 1899.

L. cz. S. 1/00 (1) (360 2-3)

Obwieszczenie.

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, iż wdrożonem zostało postępowanie konkursowe do majątku Chaima Schreibera, kupca dotychczas w Dąbrowie zamieszkałego, a to do całego tak ruchomego gdziekolwiek znajdującego się, jakoteż do nieruchomości majątku położonego w tych krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25. grudnia 1868 dz. p. p. z r. 1869 nr. 1. obowiązuje.

Komisarzem konkursowym zamianowany został p. A. Niedzielski, c. k. radca sądu kr. w Dąbrowie, tymczasowym zaś zawiadowcą masy p. dr. Józef Datka, adwokat w Dąbrowie. Celem potwierdzenia ustanowionego przez sąd lub przedstawienia innego zawiadowcy masy konkursowej i jego zastępcy tudzież obrania delegacji wierzycieli wyznacza się posłuchanie na dzień 24. stycznia 1900 o

godzinie 10. przed południem w biurze komisarza konkursowego w Dąbrowie, na którym stawiać się mają wierzyciele, z dokumentami roszczenia ich wykazującymi.

Wszyscy do tej masy konkursowej jako wierzyciele jej roszczenia mający, chociażby nawet o takowe i spory wytoczonymi były, powinni takowe do dnia 24. lutego 1900 stosownie do przepisów ustawy konkursowej, unikając szkodliwych następstw tamże zagrożonych w sądzie zgłosić i na posłuchaniu w dniu 23. marca 1900 o godzinie 10. przed południem odbyć się mającym, do likwidacji i do uporządkowania podać. Termin ostatni służyć ma zarazem jako termin do zawarcia ugody w §. 68. u. k. przewidzianej, na który w tym celu wszyscy wierzyciele niniejszym zawięzaniem otrzymują.

Zgłoszonym i na ogólnym posłuchaniu stawającym wierzycielom służy prawo przez wolny obiór w miejsce zawiadowcy masy jego zastępcy i członków delegacji wierzycieli dotychczas urzędujących powołać stanowczo inne osoby, w których pokładają zaufanie.

Dalsze ogłoszenia w toku tego postępowania konkursowego zamieszczone będą w dzienniku urzędowym Gazety Lwowskiej.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Tarnów, dnia 13. stycznia 1900.

L. cz. S. 1/00 (1) (335 2-3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Tarnopolu zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Chaima Schwarzmanna i Herscha Margulies a w Tarnopolu a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiek się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ordynacja konkursowa z dnia 25. grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się Pana Henryka Topolnickiego, c. k. radcę sądu krajowego w Tarnopolu, a tymczasowym zarządcą masy p. Dra Landau, adwokata krajowego w Tarnopolu.

Wierzyciele wzywa się niniejszym, aby na terminie dnia 26. stycznia 1900 przed komisarzem konkursowym wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensje wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy lub co do ustanowienia innego, tudzież aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. Sąd obwodowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyj przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował do dnia 10. kwietnia 1900 bądź to bezpośrednio w sądzie obwodowym, lub też u komisarza konkursowego, podług przepisu ordynacji konkursowej dla uniknięcia szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 10. kwietnia 1900 o godz. 10 z rana w biurze komisarza konkursowego oznaczonym uwierzytelni i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyj poczynili. Wierzycielom, którzy pretensje swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysłuza prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawowali, powołać ostatecznie inne osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Tarnopolu nie mieszkają lub w pobliżu, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Tarnopolu zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionymby został. Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej Gazecie lwowskiej.

Termin do likwidacji oznaczonej jest zarazem terminem do układów z wierzycielami.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Tarnopol, dnia 13. stycznia 1900.

L. cz. S. 1/00 (1) (294 2-3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie na zasadzie §. 198 ord. konk. zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Chaima Schreibera w tut. rejestrze handlowym pod firmą „Chaim Schreiber“ zaprotokołowanego właściciela garbarni w Kolanowie przy Bochni oraz nieprotokołowanego właściciela handlu skór w Bochni a mianowicie na majątek ruchomy gdziekolwiek się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ordynacja konkursowa z dnia 25. grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się Pana Stanisława Gutkowskiego, c. k. radcę i naczelnika sądu powiatowego w Bochni a tymczasowym zarządcą masy Pana adw. Dra Michała Popiela w Bochni.

Wierzyciele wzywa się niniejszym, aby na terminie dnia 24. stycznia 1900 o godz. 10. przed poł. przed komisarzem konkursowym w c. k. sądzie powiatowym w Bochni wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów,

któreby ich pretensje wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież, aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. Sąd krajowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyj przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował do dnia 28. lutego 1900 w c. k. sądzie krajowym w Krakowie lub c. k. sądzie pow. w Bochni podług przepisu ordynacji konkursowej unikając szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 7. marca 1900 o godzinie 10. rano w biurze komisarza konkursowego oznaczonym uwierzytelni i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyj poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensje swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysłuza prawo w miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawowali, powołać ostatecznie osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Bochni lub w jego pobliżu nie mieszkają, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Bochni zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym zostanie.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej Gazecie lwowskiej.

Termin do likwidacji oznaczony, jest zarazem terminem co do układów z wierzycielami.

C. k. Sąd krajowy, Oddział VI.
Kraków, dnia 9. stycznia 1900.

L. cz. S. 3/99 (8) (333 2-3)

C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie wskutek wyboru przez wierzycieli w dniu 4. grudnia 1899 przedsięwziętego i zgodnie z nim wniosku c. k. komisarza konkursowego mianuje Pinkasa Epsteina zawiadowcą a dra Maurycego Sagara zastępcą zawiadowcy masy konkursowej Eliasza i Paj. Zahlerów.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 4. grudnia 1899.

L. cz. S. 1/99 (5) (328 2-3)

O g ł o s z e n i e.

C. k. sąd obwodowy w Jasle jako konkursowy zawiadamia, że zarządcą masy konkursowej Izaaka Ellowitza został ustanowionym Büsmann Beck z Korczyny a tegoż zastępcą Mechel Rubin z Krosna

C. k. Sąd obwodowy, Oddział III.
Jasło, dnia 27. grudnia 1899.

L. cz. S. 8/99 (42) (394)

C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie Oddział V. zawiadamia, że w sprawie konkursowej Chaima Salamona Nadla protokołowanego kupca ustanowionym został, stałym zarządcą masy Jakob Ungar kupiec w Rzeszowie a tegoż zastępcą Daniel Rosshändler.

Rzeszów, dnia 8. stycznia 1900.

L. cz. V. 737/33, 34 (406 1-3)

W sprawie konkursowej bar. Józefa Brunickiego zwołuje się celem załatwienia przedłożonego przez zawiadowcę masy dr. Leszka Majewskiego sprawozdania i rachunku za czas od 1. kwietnia 1899 do 30. listopada 1899 wydział wierzycieli a równocześnie celem ustalenia wynagrodzenia zarządcy masy i tegoż zastępcy pana dr. Feliksa Majerowskiego, zwołuje się ogół wierzycieli na dzień 5. lutego 1900 o godz. 10 przed południem w biurze Nr. 2. tut. c. k. sądu.

Interesowanym wolno przeglądać sprawozdanie i rachunki oraz spis kosztów zarządcy w kancelarii oddziału IV. tut. c. k. sądu a wierzyciele mogą przy audyencji co do załatwienia rachunków i sprawozdania swe uwagi czynić.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 10. stycznia 1900.

Kuratele.

L. cz. L. 9/99 3 (307 1-3)

Zawiadamiam się, że Józef Brzozowski z Pstrągówki giupkowatym uznany i kuratorem dla niego Józef Arciszewski z Pstrągówki ustanowiony został.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Frysztak, dnia 18. listopada 1899.

L. cz. L. 3 99 6 (297 1-3)

Jan Komorowski właściciel dóbr Stany, uznany został za umysłowo chorego, a jego kuratorem ustanowiono Józefa Komorowskiego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Rzeszów, dnia 16. grudnia 1899.

Wyroki prasowe.

L. cz. Pr. III. 8/00 (416)

C. k. Sąd krajowy jako prasowy na wniosek c. k. Prokuratora Państwa orzekł w myśl §. 493 pk. że zamieszczone w Nr. 31 czasopisma „Obrona Ludu“ z 13. stycznia 1900 ustępy, artykułów pod tytułem:

I. „Stańczyki doprowadzili kraj i lud do ruiny“ od słów „Kraj był“ a „obchodzi“ i od słów „kraj był“ do „obchodzi“ i od słów „kraj zniszczyli“ do Ojczyzny str. 2.

II. „Do wiadomości Excelencyi Pana Namiestnika z prośbą o interwencyę“ od słów „taki jest rozkaz“ do „katolikami str. 12“ zawierają znamiona występku z §. 300 uk., zakazuje się rozszerzania tych artykułów.

Kraków, 13. stycznia 1900.

Bl. 5 (199)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Präsidialgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der periodischen Druckschrift: „Arbeiter-Zeitung“ (Morgenblatt) Nummer 2 vom 3. Jänner 1900, und zwar:

1. Der Artikel: „Oesterreich wird eingestehen“ in seiner Gänge; 2. der Artikel: „Pfaffenmoral“ in der Stelle, beginnend mit der Ueberschrift: „Pfaffenmoral“ bis „Moral gelehrt wird; 3. derselbe Artikel in der Stelle, beginnend mit den Worten „und Leuten die“ endigend mit „die Schule abzuwehren“ ad 1. das Verbrechen nach §. 65 St. G. und ad 2. und 3. das Vergehen nach §. 302 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. B. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen und gemäß §. 37 Pr. G. auf die Vernichtung der falsierten Exemplare erkannt.

Wien, am 4. Jänner 1900.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Präsidialgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der periodischen Druckschrift: „Das feine Witzblatt“ Nummer 1 vom 6. Jänner 1900 in der auf Seite 17 enthaltenen, mit der Ueberschrift: „Geographie schwach“ bezeichneten Stelle, beginnend mit „Eine Schöne geht“, endigend mit „Geburtsort“ das Vergehen nach §. 516 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. B. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die verfügte Beschlagnahme derselben gemäß §. 489 St. B. D. bestätigt und gemäß §. 37 Pr. G. auf die Vernichtung der falsierten Exemplare erkannt.

Wien, am 4. Jänner 1900

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Präsidialgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der im Verlage von Fr. Schardt, Nürnberg, erschienenen Aufsichtspostkarten mit einem „Das kleine „Etwas“ überschriebenen Texte, Nr. 1 mit einer weiblichen, Nr. 2 mit einer männlichen Figur, das Vergehen nach §. 516 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. B. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen und gemäß §. 37 Pr. G. auf die Vernichtung der vorfindlichen Exemplare erkannt.

Wien, am 4. Jänner 1900.

Das k. k. Landes- als Präsidialgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 3. Jänner 1900, Nr. 2/2, die Weiterverbreitung der Nummer 393 der Zeitschrift: „Ceske zajmy“ vom 1. Jänner 1900 wegen der Stellen von „ten nas cesky lid“ bis „falsne proroky“, von „pocet ranenych“ bis „skutky zehna“ des Artikels: „Dojmy z riske rady i od jinud“, der Artikel: „Z Bavor“, „Ueme se od zidu“, „Osud se zidem“, „Hlasy z obecenstva“ nach §. 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Präsidialgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 3. Jänner 1900, Nr. 1/2, die Weiterverbreitung der Nummer 28 der Zeitschrift: „Kladensko zajmy“ vom 30. December 1899 wegen der Stellen von „opet jedna neboha“ bis „se zidy prerusi“ des Artikels: „zidovske obchodni praktiky“, von „dou se zidovstvem“ bis „lid zapamatuje“ des Artikels: „Ze sjezdu strany radikalne pokrokovy“ nach §. 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Präsidialgericht in Brüx hat mit dem Erkenntnis vom 3. Jänner 1900, Nr. 1/2, die Weiterverbreitung der Nummer 1 der Zeitschrift: „Lucan“ vom 30. December 1899 wegen der Stelle von „Ovsem na to“ bis „vzoru prusakveh“ des Artikels: „Ted to pujde“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Präsidialgericht in Brüx hat mit dem Erkenntnis vom 3. Jänner 1900, Nr. 2/2, die Weiterverbreitung der Nummer 1 der Zeitschrift: „Lucanske lidova listy“ vom 30. December 1899 1. wegen des Artikels:

„Neznalost zakona neomlouvá“ und 2. wegen des Artikels: „Vanoce za nami“ nach §. 300 und 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Präsidialgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnis vom 4. Jänner 1900, Nr. 2/1, die Weiterverbreitung der Nummer 3 der Zeitschrift: „Hrom“ vom Jänner 1900 wegen der Stelle von „Ted teprva budeme“ bis „destavaji“ und von „Nedavno ve Vidni“ bis „u audieace“ des Artikels: „Aforismy“, sowie wegen des ganzen Artikels: „Tak to uz vime“ nach §§. 63, 300 St. G. verboten.

Rozmaita obwieszczenia.

L. cz. firm. 1/1900 (363 2-3)

O g ł o s z e n i e.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie ogłaszać będzie w roku 1900 wpisy do rejestrów handlowych w czasopismach „Gazeta lwowska“, „Gazeta wiedeńska“, „Przeгляд prawa i administracyi“, zaś wpisy do rejestru spółek gospodarczych i zarobkowych w czasopiśmie „Gazeta lwowska“.

Złoczów, dnia 10. stycznia 1900.

(356)

Obwieszczenie.

W wykonaniu postanowienia §. 30 ust. o repr. pow. podaje się do wiadomości, że rachunki funduszów powiatowych za rok 1899 zostały z dniem dzisiejszym wyłożone w biurze Wydziału powiatowego po przeglądzie przez opodatkowanych w powiecie przez przeciąg dni 14.

Z Wydziału powiatowego.

Husiatyn, dnia 10. stycznia 1900.

L. 3545

OBWIESZCZENIE.

Ze względu na obecny stan chorób stadnych w Bośni-Hercegowinie, c. k. Namiestnictwo na podstawie reskryptu c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 6. stycznia b. r. L. 841, znosząc swe rozporządzenie z 16. listopada 1899 L. 114.821 zarządza pod względem przywozu zwierząt raciewowych z Bośni-Hercegowiny do Galicyi co następuje:

1. Z powodu pomoru świń zakazuje się przywozu do Galicyi nierogacizny z powiatów: Kladanj, Bos. Novi, Prujavor i Dolna Tuzla;

2. z powodu ospy u owiec zakazuje się przywozu do Galicyi owiec z powiatów: Bihać, Cazin, Krupa, Bos. Novi, Petrovac i Sanskimost.

Pod względem przywozu świń bitych (mięsa wieprzowego) w stanie nieciwertowanym z Bośni-Hercegowiny do Galicyi obowiązują i nadal dotychczasowe przepisy.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia, które obowiązują od 12. stycznia 1900 karane będą według ustawy z dnia 24. maja 1882 (Dz. u. p. Nr. 51) przy zastosowaniu przepisu §. 46 ustawy z 29. lutego 1880 i odnośnego rozporządzenia wykonawczego z 12. kwietnia 1880 (Dz. u. p. Nr. 35 i 36).

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 16. stycznia 1900.

L. cz. Ne. V. 150/99 (2) (10415 3-3)

Na żądanie Sabiny Leuchter wdraża się postępowanie amortyzacyjne co do zaginionego dnia 1. września 1899 w Rokszycach blankietu wekslowego, wypełnionego na sumę 1000 koron i zaopatrzonego podpisem „Sabina Leuchter“.

Wzywa się wszystkich, którzyby ten blankiet w rękach mieli, aby w przeciągu 1 roku, 6 tygodni, 3 dni licząc od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu tut. sądowi przedłożyli, ile że inaczej po bezskutecznym upływie tego czasu blankiet ten za nieważny uznany zostanie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Przemyśl, dnia 27. października 1899.

L. cz. Ne. IV. 638/99 (1) (10590 2-3)

Na wniosek Kasy Oszczędności miasta Sambora ustanowiono dla niewiadomego z imienia nazwiska i miejsca pobytu posiadacza karty zastawniczej Nr. 222 przez Kasę oszczędności miasta Sambora Kazimierzowi Bodakowskiemu wydanej na złożone przez niego w zastaw papiery wartościowe na pozycję mu gotówkę 230 złr. kuratora w osobie adw. Dra Potockiego.

O tem zawiadamia się niewiadomego posiadacza powyższej karty zastawniczej, na rzecz którego przez Kasę oszczędności miasta Sambora kwota 157 złr. 38 ct. z zrealizowania zastawu uzyskana a pozostała po spłaceniu wierzytelności tejże kasy do depozytu sądowego złożoną została.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Sambor, dnia 14. grudnia 1899.

L. 129.819.

O G Ł O S Z E N I E.

Aby hodowcom koni ułatwić korzystną sprzedaż koni skarbowi wojskowemu z pominięciem pośredników, c. k. Ministerstwo obrony krajowej, postanowiło na wiosnę 1900 zakupić remoty dla c. k. Obrony kraj. na jarmarkach, które odbędą się według następującego programu:

Komisya zakupna remont	Jarmarki na remoty odbędą się		U W A G A
	w miejscowości	d n i a	
2	Tarnobrzeg	7	Komisya zakupna remont 2. pułku ułanów obrony krajowej, ma zakupić także 16. remont dla szwadronu konnych strzelców dalmatyjskich miary 154 — 159 cm. po cenie przeciętnej 280 zł.
	Radomyśl (pow. Mielec)	8	
	Tarnów	14	
	Mielec	15	
	Rzeszów	20	
	Sanok	5	
	Dynów	8	
	Mościska	12	
	Sambor	14	
	Rohatyn	19	
3	Oświęcim	5	M A R C A 1900
	Jasło	9	
	Kraków	12 i 13	
	Bochnia	15	
	Biała	19	
	Stary Sącz	21	
	Gorlice	23	
	Glinchów ad Łańcut	6	
	Jarosław	8	
	Sokal	12	
4	Myców (powiat Sokal)	15	W ogóle potrzeba około 760 remont dla kawalerji w cenie przeciętnej po 325 zł.
	Brody	17	
	Piaseczna	19	
	Saska dominikalna	21	
	Niżniów	5	
	Torskie	7	
	Hadyńkowce	9	
	Czarnokońce	10	
	Czerniłów mazowiecki	12	
	Pirlejewka przy Krasnem	14	
5	Dywisya	Tarnów	9
	konnych tyrolskich strzelców	Kraków	12

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 10. stycznia 1900.

L. cz. C. I. 310/99 (2) (341)

Przeciw Michałowi Mucha z Wetliny, którego miejsce pobytu jest nieznanne, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Baligródzie przez Mojżesza Feld pozw o 109 złr. 75 ct. Na podstawie pozwu wyznaczono termin do ustnej rozprawy na dzień 24. stycznia 1900 godzina 10 rano.

Celem strzeżenia praw Michała Mucho ustanawia się Pana Dmytra Zawirskiego w Wetlinie kuratorem. Tenże kurator zastępywać będzie Michała Mucha w rzezonie, sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Baligród, dnia 17. grudnia 1899.

L. cz. C. II. 247/99 (1) (347)

Przeciw nieobecnemu Janowi Hyjkowi, przedtem w Dębiakach Hykach, wniośił Jan Kurz skargę o 326 zł. i usprawiedliwienie prenotacyi.

Pierwsza audyencya odbędzie się 21. lutego 1:00 godz. 9 rano w biurze Nr. 9.

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanego kuratorem p. adwokat dr. Brandt w Mielecu będzie, go zastępywał dopóki się w sądzie nie zgłosi lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Mielec, dnia 27. grudnia 1899.

L. cz. C. II. 155/99 (1) (382)

Przeciw niewiadomemu z pobytu Wojciechowi Leśniakowi, wieśniakowi, przedtem w Godowy mieszkającemu wniosła Anna Kurpiel wieśniaczka z Godowy skargę o zniesienie współwłasności realności wbl. 183 gm. Godowa.

Audyencya do rozprawy wyznaczona na 14 marca 1900 godz. 9 przed południem biuro Nr. 3.

Ustanowiony dla strzeżenia praw tego pozwanego kurator Józef Leśniak z Godowy będzie go zastępywał, dopóki w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Strzyżów, dnia 19. grudnia 1899.

L. cz. Ne. IV. 117/99 (2) (283)

O g ł o s z e n i e.

C. k. Sąd powiatowy, oddział IV. w Szczercu zawiadamia niniejszem wszystkich interesowanych, że na żądanie c. k. Dyrekcji kolei państwowych we Lwowie przeniesione być mają z wyk. hip. l. 292 ks. tab. dla

majątkości Pustomyty, wolne od wszelkich ciężarów do księgi państwowych kolei żelaznych Lwów-Stryj, dla celów kolejowych na szlaku Lwów-Stryj, nabyte w obrębie gminy Pustomyty części parcel gruntowych a to 51° z parc. grunt. l. 147/2, 185° z parc. gr. l. 148/1 56° z parc. gr. l. 149, 28° z parc. gr. l. 150 i 313° z parc. gr. l. 151 w zamian za taki sam obszar z parc. kol. 2053 względnie i parc. bud. l. 260 w Pustomytach.

Do zgłoszeń po myśli ustawy z 19. maja 1874 l. 70 Dz. p. p. wyznacza się dla wszystkich interesowanych, którzyby przez to przeniesienie czuli się być pokrzywdzonymi termin po dzień 31. marca 1900 z tem, że termin ten nie może być przedłużony.

Odnosną prośbę z allegatami c. k. Dyrekcji kolei państwowych we Lwowie przejrzeć można w biurze Nr. 2 tut. sądu w czasie godzin urzędowych.

Prawa rzeczowe, w dniu ogłoszenia i wywieszenia niniejszego edyktu na powyżej wymienionych odpisać się mających gruntach nabyte nie będą uwzględnione.

Ogłoszenie niniejsze ma być ogłoszone i wywieszone dnia 1. stycznia 1900.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV. Szczercze, dnia 13. listopada 1899.

L. cz. Cw. II. 5/00 2 (403 1-3)

Przeciw Walentemu Surowcowi, którego miejsce pobytu jest nieznanne, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Głogowie przez Marcina Polaka pozw o 200 zł. a. w. z pn.

Na podstawie pozwu wyznacza się audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 25. stycznia 1900 godz. 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw Walentego Surowca, ustanawia się p. Jakóba Surowca w Zaczerniu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Walentego Surowca w rzezoniej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Głogów, dnia 15. stycznia 1900.

L. cz. Firm. 905/99 (10405)

Obwieszczenie.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza, iż pod dniem 10. września 1899, wpisana została do rejestru dla firm pojedynczych firma handlowa „Hr. Marya z Puzynów Ozosnowska, przedsiębiorstwo wyrobu okowity i wypasu bydła w Rogóźnie“.

Przemyśl, 9. grudnia 1899.

L. 4441. OBWIESZCZENIE.

Ze względu na obecny stan zarazy pyskowej i racicowej w kraju i celem zapobieżenia dalszemu jej szerzeniu się, tudzież w celu rychłego jej stłumienia, c. k. Namiestnictwo na podstawie §. 26. ogólnej ustawy o chorobach stadnych z r. 1850 Dz. u. p. Nr. 35 i 36, znosząc równocześnie swe rozporządzenie z 29. grudnia 1899 L. 129.34, wciela do zapowietrzzonej przestrzeni kraju następujące obszary:

1. z powiatu politycznego Kolbuszowa gminy z przysiółkami i obszary dworskie:

Brzezówka, Kłapówka, Kolbuszowa, Kolbuszowa dolna i górna, Nowa wieś, Swierczów, Wieremia i Zarębki.

2. z powiatu politycznego Pilzno gminy z przysiółkami i obszary dworskie: Borowa, Czarna, Dobrków, Dzwonowa, Głowaczowa, Gołęczyna, Jawernik, Jodłowa, Lubeza, Mokrzec, Wola lubecka i Zdiary.

3. z powiatu politycznego Ropczyce gminy z przysiółkami i obszary dworskie:

Borek mały i wielki, Boreczek, Brzyzua, Hechły, Gnojnica, Góra Ropczycka, Iwierzycy, Kawęczyn sędziszowski, Kazodrza, Nockowa, Osieka, Okonin, Olechowa, Ostrów, Pietrzejowa, Przedmieście sędziszowskie, Ropczyce, Sędziszów, Sielec, Skrzyszów, Wiercany,

Wiszniowa, Witkowice, Wola Ługowa i piaskowa, Zagórzycy i Zdiary.

4. z powiatu politycznego Rzeszów gminy z przysiółkami i obszary dworskie:

Babica, Błędowarzeszowska, Boguchwała, Bzianka, Lutoryż, Niechobrz, Nosówka, Rafawówka, Wola zgłobieńska, Zarzycze, Zgłobień i Zwierzycza.

5. z powiatu politycznego Strzyżów gminy z przysiółkami i obszary dworskie:

Czudec, Nowa Wieś czudecka, Przedmieście czudeckie i Wyżne.

Te obszary są zamknięte dla wprowadzania i wyprowadzania żywych zwierząt racicowych bydła rogatego, owiec, kóz i świń bez różnicy wieku.

W tym obszarze zamkniętym wzbronionem jest:

1. Odbywanie targów oraz wystaw na zwierzęta racicowe (bydło rogate, owce, kozy i świny).

2. Ładowanie i wyładowanie tych zwierząt na wszystkich stacjach kolejowych, leżących w zamkniętych okręgach.

Przewóz zwierząt racicowych przez zamknięte obszary dozwolony jest wyłącznie koleją i to bez przeladowania.

Obrót wewnętrzny w obszarze zamkniętym dozwolony jest o tyle, o ile właściwe starostwa z powodu wybuchu zarazy pyskowej i racicowej w pewnych miejscowościach

nie wydały specjalnych zarządzeń ograniczających.

Starostwa w Kolbuszowej, Pilźnie, Ropczycach, Rzeszowie i Strzyżowie, upoważnione są udzielać w wypadkach uwzględnienia godnych pozwoleń na przywóz zwierząt racicowych, celem aprowizacji większych miejsc konsumcyjnych rejonu zamkniętego na natychmiastową rzeź przy zachowaniu przepisów ogólnych o ruchu tych zwierząt i przy zarządzeniu właściwych środków ostrożności.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia, które wchodzi w wykonanie dnia następnego po ogłoszeniu w urzędowej „Gazecie lwowskiej”, będą karane według §. 45 ust. z dnia 24. maja 1882 (Dzien. ust. pań. Nr. 51).

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 16. stycznia 1900.

L. cz. Firm. 906/99 (10407)

OBWIESZCZENIE.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Przemyslu ogłasza, iż pod dniem 30. listopada 1899, wpisana została do rejestru dla firm pojedynczych firma handlowa „Dawid Goliger”

Przemysł, 9. grudnia 1899.

G. Zl. Präs. 7464 6408—24 f. 198. (291 1—3)

Gräfl. Herbstein'sche Fräulein Stiftung.

Von der Administration der gräfl. Herbstein'schen Fräulein-Stiftung wird bekannt gemacht, dass bei dieser Stiftung eine mit dem gegenwärtigen Jahresbezüge von 300 fl. verbundene Präfende erledigt ist.

Die Erfordernisse zur Erlangung der Stiftungspräfende sind: Die aufzunehmenden Fräulein müssen unbedingt von Mitgliedern des n. ö. Herrenstandes abstammen, wenigstens 10 Jahre alt, römisch-katholischer Religion, von väterlicher Seite verwaist und gänzlich mittellos sein, das heisst sie dürfen kein eigenes Vermögen besitzen oder zu erwarten haben, und keine andere Stiftung geniessen.

Diejenigen Fräulein, welche sich um diese Stiftungspräfende zu bewerben gedenken, haben ihre an die Administration der gräfl. Herbstein'schen Fräulein-Stiftung gerichteten, gehörig gestempelten Gesuche bei dem gerichtlich bestellten Verwalter, Dr. Victor v. Fuchs, Hof- und Gerichtsadvocaten in Wien, I. Bäckerstrasse Nr. 3, bis Mitte Februar 1900 einzubringen und ihren Gesuchen das Zeugnis, dass ihr Vater dem Consortium des n. ö. Herrenstandes angehört habe, ihren Taufschein, den Todtschein ihres Vaters, sowie ihr Moralitäts- und Mittellosigkeitszeugnis beizulegen.

K. k. Landesgerichts-Präsidium.
Wien, am 30. Dezember 1899.

Doniesienia prywatne.

Bardzo ważne dla chorych i zdrowych!

Na życzenie wielkiej liczby zwolenników nowego sposobu leczenia wygłosi lekarz-przyrodnik

p. Otto Wagner,

dyrektor wielkiego nakładu przyrodniczo-leczniczego Bilz'a w Dreźnie-Radescul

we Lwowie w wielkiej sali na ul. Bernsteina I. II

następujące wykłady:

we Sradę dnia 17 stycznia 1900 o godz. 8 wieczorem na temat:

Jaki środek leczenia czyni nas zdrowymi?

Medycyna czy leczenie przyrodą!

Wykład ten przystępny dla każdego, także dla Pań.

We czwartek dnia 18 stycznia o godzinie 3 po południu

Wykład tylko dla Pań:

O powstaniu, zapobieganiu i pielęgnowaniu najczęstszych chorób kobiecych, szczególniej upławów, obniżenia się, zgic, zmian położenia, blednicy i t. d.

Przystęp mają tylko kobiety i dorosłe córki.

We czwartek 18. stycznia o godzinie 8 wieczorem

Wykład tylko dla mężczyzn:

O budowie i czynnościach organów męskich, ich chorobach i leczeniu przyrodę, szczególnie t. zw. chorób tajnych i wyjaśnieniami na wielkich obrazach.

Przystęp mają tylko mężczyźni.

Wszystkie wykłady są bardzo pouczające i zajmujące tak dla mężczyzn jak i dla kobiet.

Ponieważ prelegent nie włada językiem polskim, wykladać będzie w języku niemieckim. Prelegent znany jest jako znakomity, popularny mowca i oczekuje licznych odwiedzin.

Wstęp wolny.

III. Walne Zgromadzenie

Towarzystwa wzajemnych zaliczek i oszczędności w Rzeszowie stowarzyszenia zarejestr. z ograniczoną poręką, odbędzie się w niedzielę, dnia 28. stycznia 1900 o godz. 6 wieczorem w biurze Towarzystwa.

Porządek dzienny:

Sprawozdanie Dyrekcji z czynności i przedłożenie rachunków za rok 1899.

Wniosek Rady nadzorczej co do udzielenia Dyrekcji absolutoryum i podziału zysku.

Wnioski członków.

Za Radę nadzorczą:

Samuel Fischbein zast. przewod.

Sach. Jeżower przewod.

Powiększenia fotograficzne

aż do naturalnej wielkości

w artystycznym wykonaniu podług każdej fotografii

w formacie 37 x 45 cm.

zupełnie wierne oryginałowi.

Cena wraz z passe-partout 5 zł. 50 ct. z przesyłką.

Zamówienia przyjmuję

A. Landowski, Lwów, Pasaż Hausmana.

Fotografię zwraca się nieuszkodzoną.

K. k. oesterr. Staatsbahnen.

Zl. 3360/IV.

Altmaterial - Verkaufs - Ausschreibung.

Bei der gefertigten k. k. Staatsbahn Direction gelangen div. Altmaterialien im Wege schriftlicher Offerte zum Verkaufe, darunter: altes Blech, Gussbrücheisen, Pauscheisen, Zerreneisen, Eisenpläne, alte Reifen, Bruchmetalle, Kautschuckabfälle, alte Fässer u. dgl.

Nähere Angaben über die zum Verkaufe bestimmten Quantitäten und Gattungen sind aus den bezgl. Materialausweisen zu entnehmen, welche ebenso wie die Offertformularen und die Bedingungen für den Verkauf von alten Materialien bei der gefertigten k. k. Staatsbahn Direction (Abtheilung für den Werkstätten und Zugförderungsdienst) behoben oder gegen Einsendung des Porto bezogen werden können.

Diese Altmaterialien sind vor Einreichung der Offerte zu besichtigen, indem spätere Reclamationen wegen deren Qualität nicht berücksichtigt werden.

Die Offerte zu deren Verfassung die hiezu aufgelegten Formularen ausschliesslich benützt werden müssen, sind am Couvert als solche zu bezeichnen mit 1 Krone Stempel zu versehen und bis längstens 30 Jänner 1. J. 12 Uhr Mittags, einzubringen. Zu offerieren ist in Kronen-Währung.

Die Abgabe der Altmaterialien erfolgt ab Waage, am Lagerplatze und sind auch die Preisangebote franco derselben zu stellen.

Als Vadium sind 10% des Gesamtanbotes bei der h. o. Directionscassa zu deponiren. Der gefertigten k. k. Staatsbahn-Direction steht es frei, die Offerte rücksichtlich des ganzen Quantums oder nur eines Theiles anzunehmen.

Offerte, welche nach dem obigen Termine eingebracht werden oder den Bestimmungen der Ausschreibung nicht entsprechen, bleiben unberücksichtigt.

Die Eröffnung der Offerte findet am 31. Jänner 1. J. um 10 Uhr Vormittags statt und bleibt es den Offerenten unbenommen derselben persönlich beizuwohnen.

Lemberg, am 15 Jänner 1900.

K. k. Staatsbahn - Direction Lemberg.

C. k. österreichische k. k. Staatsbahnen.

Rożpisanie sprzedaży starych materyałów.

Podpisana c. k. Dyrekcya kolei państwowych ogłasza sprzedaż starych materyałów za pisemnymi ofertami a to: starej blachy, leżny, żelaza kutego i drobnego, wiorów żelaznych, obręczy kołowych, metali, odpadków kauczukowych, starych beczek itp.

Blizsze oznaczenie ilości i gatunków starzyny zawierają wykazy, które podpisana c. k. Dyrekcya k. p. (oddział dla spraw warsztatowych i parownictwa) z formularzem oferty i warunkami sprzedaży wyda, lub za przysłaniem marki na porto interesowanym przyszle.

Wyszczególnione stare materyały należy oglądać przed wniesieniem oferty, ponieważ zarzuty co do ich jakości nie będą uwzględnione.

Oferty, wyłącznie na przepisanych formularzach sporządzone, należy na kopercie jako takie oznaczyć, marką na 1 koronę ostemplować i wnieść najdalej do 12tej godziny dnia 30 stycznia br.

Cenę muszą być podane w walucie koronowej.

Stare materyały wydawane będą z wagi na stacyi składowej, przeto ceny podane mają opiewać franko-waga.

Poręczne należy złożyć w kasie c. k. Dyrekcji k. p., mianowicie 10% ofiarowanej kwoty kupna.

Podpisana c. k. Dyrekcya k. p. może uwzględnić oferty w całości lub częściowo.

Oferty wniesione po terminie wyżej wskazanym, lub nie odpowiadające postanowieniom rożpisanej licytacji, nie zostaną uwzględnione.

Przy otwarciu ofert, które nastąpi 31. stycznia b. r. o 10 godzinie przed południem, mogą oferujący być obecni.

We Lwowie, dnia 15. stycznia 1900.

C. k. Dyrekcya kolei we Lwowie.

Także i na spłaty częściowe bez podwyższenia cen.

Najtańsze źródła zakupna

wszelkich możliwych gatunków dywanów, firanek, portyer, chodników, kap, koców, kółder i der na konie

Stoosobny oddział dla prawdziwych perskich i orientalnych dywanów i portyer. Wysortowane dywany i portyery, tudzież wiele rzadkich chodników no białym i niskich cenach. Ilustrowane cenniki gratis i franco. Wszelkie listy i zapytania adresować należy:

Do Zarządu Wiedeńskiego magazynu „Au Louvre“ we Lwowie, ulica Rykusińska 1. 6, albo we Wiedniu IX, Hahngasse Nr. 33.

995

Powietrze lasów iglastych w pokoju otrzymuje się przez rozpylanie

Kadzidła sosnowego.

Drobne ogłoszenia

od wyrazu petitem 1 1/2 cents, tłustym petitem 2 centy.

Pościele najlepiej i najtaniej do nabycia wprost w pracowni kołder i materaców, u **Józefa Schustera**, Lwów, ulica Kopernika 1. 5. 1050

65 ct. pół klgr. kawy wysmienitej dobroci, aromatycznej do nabycia jedynie tylko w handlu **Leopolda Soleckiego**, Lwów, ul. Batorego 1. 2. Pięciokilowe woreczki franco wysyłam do wszystkich miejscowości.

Wdowa z czworgiem drobnych dzieci prosi o pomoc. Gramatyka, ul. Lyczakowska 22.

Kompletne wyprawy kuchenne z możliwie najwyższym opustem przy znaczniejszym odbiorze poleca

Piotr Chrusztowski handeł żelazny, we Lwowie, pl. Kapitulny 1 (sąsiedztwo katedry). Filia: Tarnopol, pl. Sobieskiego.

Koszule

męskie, krój francuski, najmodniejsze przody pikowe, morowe i jedwabne od zł. 1.75, kołnierze, manszety, chusteczki, skarpetki, krawaty, rękawiczki, lakiery, spinki w olbrzymim wyborze polecają

Górski i Szydłowski
Lwów, plac Maryacki 8.

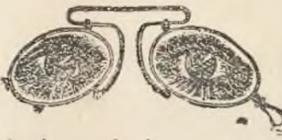
Prócz przyjemnego zapachu, posiada nieoszacowane własności higieniczne. Oczyszcza i odświeża powietrze mieszkań w wysokim stopniu. Flakon 60 ct., rozpylacze od 24 ct. do 3 zł.

Herbaty

znakomite w smaku i aromatyczną wonią herbata Congo zł. 1.60, Souchong zł. 2, Souchong zbiór majowy zł. 3, Kaysow zł. 4 za pół klgr.

poleca handeł herbaty i kawy **Edmunda Riedla**, Lwów.

Najlepszy skład towarów optycznych i mechanicznych **B. KOPERNICKIEGO** we Lwowie, plac Halicki liczb. 1

mierniczei rajscegi adzenie dzwonek elektrycznych. Zamowienia z prowincji salawia punktualnie odwrotną pocztą. Wszelkie naprawy najtaniej i najrychlej.

poleca po oczach asyższych okulery, ewikiery lornety, barometry, cieplomierze mikroskopy, lupy kompaszy, taśmy

Szyrcowanie Matico

PP. Grimaud i Co, Aptekarzy w Paryżu Przyrządzone wyłącznie z liści peruwiańskiej rośliny *Matico*, szyrcowanie to zasłużyło sobie w przeciągu lat kilku na powszechne wzięcie. Leczy w bardzo krótkim czasie najporczywsze

Dostać można we Lwowie w aptekach pp. Mikolaischa, Wesiórskiego, Ruckera, Skłpińskiego, Belsera i Ehrbara.

Jan Ichnatowicz

Sklepy własne we Lwowie, Krakowie, Przemyślu, Czerniowcach, oraz we wszystkich pierwszorzędných aptekach, drogueryach, sklepach i zakładach fryzjerskich.

A KRZYSZTOFOWICZ Makaty — Gobeliny, Lwów, plac Halicki 2. Parawany — Ekramy Dywany — Materye na meble — Szaliki — Futra pod nogi. Firanki — Portyery — Choduiki. Poduszki — Meszty tureckie. Wybór kolosalny. Ceny mierne.

Lwowska Filia Banku galicyjskiego dla handlu i przemysłu

ulica Jagiellońska 1. 3

(dawny lokal Banku kredytowego) zawiadania P. T. posiadaczy książeczek wkładowych i asygnat kasowych Galic. Banku kredytowego, że przyjęła takowe do wypłaty, z zachowaniem zastrzeżonego wypowiedzenia.

W zamian za książeczki wkładowe Galic. Banku kredytowego wydawane będą na żądanie, bez żadnej przerwy w oprocentowaniu **4 1/2 % książeczki wkładowe Lwowskiej Filii Banku galic. dla handlu i przemysłu.**

Oprocentowanie wkładek rozpoczyna się w najbliższym dniu powszednim po złożeniu, a kończy się z dniem powszednim, poprzedzającym zwrot takowych.

W zakres działania Lwowskiej Filii Banku Galic. dla handlu i przemysłu wchodzi wszelkie czynności bankierskie, a za tem: wymiana papierów, walut i kuponów, eskont waksli, przyjmowanie na rachunek czekowy pieniędzy do oprocentowania, udzielanie pożyczek na rachunek bieżący za odpowiednim zabezpieczeniem, wreszcie przyjmowanie fundusów na wyżej wspomniane książeczki oszczędnościowe.

Oddział zastawniczy

Lwowskiej Filii Banku Galic. dla handlu i przemysłu udziela pożyczki na wszelkie kosztowności, jako to: drogie kamienie, perły złoto i srebro (parter w podwórzu).

„TYGODNIK ILLUSTROWANY”

„Powiedzenie nakłada obowiązki.” Tę dewizę maszyny postawić na czele naszego prospektu.

O powodzeniu wolno nam być otwarcie, bez fałszywej skromności, gdyż w ciągu roku zeszłego liczba przedpłaconych naszych podwoiła się prawie.

„Tygodnik” od początku swego istnienia uwzględniał i nadal uwzględniać będzie życie bieżące, po sprawach aktualnych jednak, „Tygodnik” posiada i pragnie jeszcze rozszerzyć dział, w których wszystkie objawy życia umysłowego ludzkości traktowane są w sposób przystępny i zajmujący, ale zarazem wyczerpujący i gruntowny.

Pod tym względem redakcja robiła i robić będzie nadal wszystko co się da, żeby zadanie swoje wypełnić, kierując się wyłożoną na czele prospektu zasadą, że „powiedzenie nakłada obowiązki”.

Przechodząc teraz do materiałów, jakie w roku 1900 w „Tygodniku” drukować zamierzamy, wymienimy tylko część zapałów, złożonych w naszej tece redakcyjnej.

Najpierw więc oświadczamy, że każdy prenumeratorem „Tygodnika ilustrowanego” będzie otrzymywał co miesiąc bezpłatnie jeden tom

czyli rocznie 12 tomów pism

Henryka Sienkiewicza

bez żadnej dopłaty.

Tym sposobem w przeciągu lat paru każdy prenumeratorem „Tygodnika ilustrowanego” stanie się posiadaczem biblioteki dzieł Sienkiewicza, najcenniejszych utworów literatury polskiej.

W dodatku tygodniowym damy przekłady najlepszych powieści zagranicznych

Niezależnie od tego dział beletrystyczny w samym „Tygodniku” będzie nadal prowadzony w tych samych co dotychczas rozmiarach.

Prócz wspomnianej epopei historycznej

H. Sienkiewicza p. t.

Krzyżacy,

którą autor zamierza ukończyć w roku przyszłym, posiadamy w tece następujące utwory gotowe:

„WIDZENIE”

Bolesława Prusa, z ilustracjami Jana Holewińskiego.

„Z RÓŻNYCH DRÓG”

Elizy Orzeszkowej, z ilustracjami Antoniego Kamińskiego.

„GAJOWY”

Jordana, z ilustracjami St. Sawiczewskiego.

„NOWY OBYWATEL”

Artura Gruszczyńskiego, z ilustracjami Konst. Gorskiego.

Prócz tego, Władysława Reymonta powieść z życia ludu

„CHŁOPI”

Adam Kreczowiecki, autor popularnej powieści „Veto”, daje nam nową powieść historyczną pod tytułem:

„Fiat lux,”

z pierwszych czasów istnienia Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Bolesław Prus zaś pisze specjalnie dla „Tygodnika” większy utwór powieściowy p. t.:

„TAM.”

Nadto posiadamy w tece pierwszy a nieznanym utworze Narcezy Zmichowskiej p. t.:

„TUŁACZ.”

Nazwiska wymienionych autorów mówią same za siebie. Obok działu powieściowego uwzględniać będziemy historię naszą i związane z nią wypadki dziejowe innych narodów.

Prócz interesujących artykułów Aleksandra Kraushara o **Zabytkach i pałacach warszawskich**,

znany historyk Aleksander Rembowski dał nam dwie prace z dziejów dawnej Polski:

„JAN SOBIESKI

w świetle krytyki wojskowej,”

oraz

„STANISŁAW LESZCZYŃSKI.”

Oba studia bogato ilustrowane.

Maryan Dubiecki, napisał dla nas szkic p. t.:

„MATKA WARNEŃCZYKA.”

Obok trzech prac posiadamy w tece studium znanego psychologa Juliana Oehorowicza, który w swojej paraleli historyczno-psychologicznej p. t.:

„SŁOWIANIE i GERMANIE”

rzeka ciekawe światło na czynniki wewnętrzne odwiecznego zatargu dziejowego pomiędzy rasą słowiańską a germańską, zatargu, który dzisiaj zaostrzył się tak silnie w Niemczech i Austrii. Studium więc Oehorowicza, pomimo dziejowego tła, jest pracą na wskroś aktualną

W dziale literacko-historycznym studium autora „Dziejów literatury polskiej,” Piotra Chmielowskiego, p. t.:

„Stanisław Potocki jako felietonista,”

oraz fragment większej pracy Stanisława Krzemieńskiego:

„O Konarskim.”

Dr. Gustaw Doński dał nam rzecz

„O wychowaniu w dawnej Polsce,”

a p. Julia Krzymuska napisała pracę

„O kobietach XIX-go wieku.”

Niezamykając się jednak w badaniach nad przyszłością, „Tygodnik” będzie zawsze uwzględniał teraźniejszość.

Prócz ogłoszeń chwili bieżącej w Kronice tygodniowej, prócz artykułów wstępnych, w których omawia się ważniejsze kwestje aktualno-społeczne, damy obszerniejszą pracę

„O obecnych stosunkach chłopów polskich w Paranie.”

W tym celu wydelegowaliśmy znanego powieściopisarza i publicystę, Artura Gruszczyńskiego, który wyjechał do Brazylii, by tam przejrzeć się własnymi oczyma życiem chłopów polskiego na tle nowych warunków. Wrażenia swoje, ilustrowane widokami, zdjęciami na miejscu, drukować będzie pan Gruszczyński w „Tygodniku ilustrowanym.”

Co do działu poezji, to posiadamy w tece utwory: Kazimierza Glińskiego, Wiktora Gomulickiego, Jana Kasprzowicza, Maryli Konopnickiej, Antoniego Langiego, Andrzeja Niemojowskiego, Stanisława Rossowskiego, Selima, Kazimierza Tetmajera i innych.

W dziale artystycznym, o którego podniesienie ustawicznie czynimy starania, damy szereg reprodukcji najznakomitszych utworów pendzla i dłuta mistrzów europejskich, ze szczególnym uwzględnieniem artystów polskich.

Pragnąc ułatwić ogółowi zapoznanie się ze stanem i rozwojem sztuki polskiej, będziemy wydawali **NUMERA SPECYJALNE**, poświęcone w całości jednemu artyście, jak to zrobiliśmy w roku 1899. W tece posiadamy materiały literackie i artystyczne do utworzenia całokształtu twórczości: Teodora Axentowicza, Antoniego Kamińskiego, Wacława Pawliszaka, Piotra Stachiewicza, Leona Wyczółkowskiego, Franciszka Żmurki i w. i.

Postanowiliśmy także zwiększyć liczbę reprodukcji **KOLOROWYCH**, zarówno w samym tekście „Tygodnika” jak i w dodatkach nadzwyczajnych.

W r. p. zamierzamy dać cykl 12 obrazów kolorowych Bronisława Gembarzewskiego, p. t.:

„Rok żołnierza.”

Prawdziwą ozdobą naszego przyszłego rocznika będzie nieznanymi dotychczas u nas cykl obrazów **JULIUSZA KOSAKA**, ilustrujących historię tak świetnie zapisanej w dziejach naszego piśmiennictwa rodziny Fredrów. Niezależnie od tego postaramy się o powiększenie i ulepszenie działu ilustracji chwili bieżącej.

Prenumeratę ze Lwowa i całej Galicji z Bukowiną przyjmują:

Główna Ekspedycja „Tygodnika ilustrowanego” we Lwowie Pasaż Hausmana 1. 9.

oraz wszystkie Księgarnie i Kantory pism.

Warunki prenumeraty „Tygodnika ilustrowanego” razem z dodatkiem powieściowym w arkuszach i 12 tomami dzieł Henryka Sienkiewicza:

we Lwowie: kwartalnie 3 złr. 60 ct., półrocznie 7 złr. 20 ct., rocznie 14 złr. 40 ct. — w Galicji i Bukowinie wraz z przesyłką pocztową: kwartalnie 3 złr. 75 ct., półrocznie 7 złr. 50 ct., rocznie 15 złr. — ct.

Pragnący otrzymać Dzieła Sienkiewicza w bardzo pięknej oprawie (z portretem Sienkiewicza na okładce) dopłacają za tom tylko 20 ct. t. j. kwartalnie za 3 tomy 60 ct., półrocznie za 6 tomów 1 złr. 20 ct., rocznie za 12 tomów 2 złr. 40 ct., którą to należność prosimy nadesłać nam wraz z prenumeratą.

Pierwszych 12 tomów Sienkiewicza, z roku ubiegłego, zawierających: „Skłice węglane”, „Stary sluga”, „Hania”, „Jan o muzykanta”, „Listy z Ameryki”, „Z puszczy Białowieskiej”, „Bez dogmatu”, „Janiol”, „Organista z Ponikły”, „Listy z Rzymu, Wenecji, Paryża”, „Komedia z pomyłek”, „Sachem”, mogą nabywać nowi prenumeratorem za dopłatą złr. 6-50, w oprawie złr. 8-90 za 12 tomów. Ozdobne okładki do oprawiania półrocznych kompletów „Tygodnika” można nabywać w cenie 1 złr. 90 ct., na przesyłkę i opakowanie okładki dołączyć należy 20 ct.

Nowi prenumeratorem otrzymać mogą początek powieści Sienkiewicza „**KRZYŻACY**” do Nowego Roku 1900 za dopłatą 1 złr. 50 ct.

Numera okazowe i prospekt wysyła gratis: Główna Ekspedycja „**TYGODNIKA**” we Lwowie: Pasaż Hausmana 1. 9.